

Misli Thoughts

<http://www.glasslovenije.com.au>

PRINT POST
PUBLICATION NUMBER 100004295

MAJ - JUNIJ 2018
ŠTEVILKA - NUMBER 3
LETO - YEAR 67

Misli
maj - junij 2018
VSEBINA

- 3 Že smo sredi jubilejnega leta
4 Nepozabna Avstralija
in njeni pričevalci
5 Priče
6 Izpod Triglava
10 Boris Pahor,
slovenska vest stoletja
12 Marko Kremžar,
ena osrednjih osebnosti...
13 Poslovil se je svečenik slovenske
govorjene besede Mirko Mahnič
15 Good news about Slovenian
Language Tapes / CDs
16 Slovenian Mission Melbourne
25 Likovna umetnica
Stephanie Jakovac
27 Rich Glen Olive Estate, Yarrowonga
28 Utrinki
Cilke Žagar iz Lightning Ridge
30 16. Slovenski festival v Geelongu
33 Iz kluba Jadran
34 Slovenian Mission Adelaide
39 Slovenian Mission Sydney
51 Iz Kraljičine dežele – Queensland
52 Življenje pri SD Sydney
54 Iz Kluba Triglav Mounties Group
58 25 let imena Glas Slovenije
58 Na Radiu SBS ponosno po slovensko!

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNICI

ZGORAJ: Spust z jadralnim padalom z
Vogla v bohinjsko dolino.

Foto: Mitja Sodja.

SPODAJ: Po krstu tretjega otroka mlade
družine Barbare Brožič in Edvarda
Bonnici: Frederik Matthew Francis je
prejel sveti krst v cerkvi svetega Cirila in
Metoda v Kew, Melbourne, 6. maja 2018.

Foto: Marija Anžič.

**MARIJA,
NAŠA SOPOTNICA**

**Sveta Marija,
Mati nežna in močna,
naša sopotnica na cestah življenja:
vselej, ko premišljujemo,
kako velike stvari ti je storil
Vsemogočni,
nas zajame silna otožnost,
ker smo tako zelo počasni;
in začutimo, da moramo
pospešiti svoj korak,
da bi stopali vštric s teboj.**

**Mati, ozri se na nas,
ki bi te radi prijeli za roko,
da bi mogli korakati hitreje
s temi našimi utrujenimi nogami.**

**Ko bomo tudi mi postali romarji vere,
bomo iskali ne le obraz Gospoda,
temveč se bomo zazrli tudi vate,
ki si živa podoba človeške pozornosti
do vseh, ki so v potrebi.**

**Tudi mi bomo pohiteli ljudem naproti
in jim prinesli enake sadove veselja,
kot si jih nekoč prinesla ti
svoji oddaljeni sorodnici Elizabeti.**

Tonino Bello

Že smo sredi jubilejnega leta

Saj je pravzaprav vsako leto praznično in tudi vsak dan, ki ga nam podarja življenja ljubeči Gospod.

Vse štiri slovenske cerkve v Avstraliji imajo letos svoje praznike! Toda glavni praznik je vedno praznik živega občestva, ne zidov! Praznik žive Cerkve: Praznujemo in praznovali bomo delo Božje milosti in našega človeškega prizadevanja in sodelovanja. Kljub vsemu ‚zemeljskemu‘ v našem življenju je milost vedno na delu in je močnejša od vseh naših grehov in slabosti. Zato bomo ob spominih na trude minile molili in peli zahvalo Bogu in Materi Božji za naše slovenske hiše Božje v Melbournu, Sydneyu, Adelaidi in Wollongonu ter za vsa živa slovenska občestva, katerih priprošnjiki so ob Mariji Pomagaj v Kew sveta brata Ciril in Metod, v Merrylandsu nadangel Rafael, v Adelaidi Sveta Družina in v Figtree vsi svetniki.

V vseh naših cerkvah je poleg tabernaklja in podobe zavetnikov cerkve tudi podoba brezjanske Marije Pomagaj: kronana podoba v Kew, (sliko je leta 1963 naslikal slikar Lampič, leta 1983 pa jo je kronal ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar); v Figtree (slika je delo ing. arh. Roberta Cveta Mejača iz Queenslanda, leta 1985 jo je kronal ljubljanski pomožni škof msgr. Jožef Kvas). V cerkvi v Merrylandsu je na prednji steni veličasten lesorez, delo nemškega rezbarja Friedricha (Fritza) Rentza iz Wollongonga (podobo je 11. decembra 1977 blagoslovil provincialni minister p. Polikarp Brolih OFM); v cerkvi v West Hindmarshu je podobo leta 1983 iz železa skoval Tone Jesenko, pobarvala pa Anita Isler; še eno sliko pa je na platno leta 2016 naslikala Justi Bole Schneider.

Podobe Marije Pomagaj so po slovenskih kapelicah: Na društvu Planinka na Cornubii QLD, na SD Melbourne, v podzemni cerkvi sv. Petra in Pavla v Coober Pedy v Južni Avstraliji, v kapelici SD Sydney, kapelica v Penrose Parku; mozaiki Marije Pomagaj - delo melbournskega umetnika Lojzeta Jeriča - so v kapelicah SD Ivan Cankar Geelong, v Ta Pinu v Bacchus Marsh, v Marian Valley v QLD, v Baragovem domu v Kew. Kip Svete Družine je v kapelici SD Jadran v Melbourne. Verjetno pa ima skoraj vsak slovenski dom v Avstraliji podobo ali vsaj podobico Marije Pomagaj, prav tako naša občestva bandere z njeno podobo. Zato bo naša zahvala vedno donela tako: **BOGU HVALA PO MARIJI POMAGAJ! To je naša zahvala za preteklost, veselje sedanosti in priprošnja za prihodnost. Bog živi!**

pater Ciril

Osrednje slovesnosti, ki bodo letos oktobra, ko bosta z nami praznovala ljubljanski nadškof msgr. Stanislav Zore OFM in provincialni minister Slovenske frančiškanske province Sv. Križa p. Marjan Čuden OFM.

**NEDELJA, 14. OKTOBER: SYDNEY - MERRYLANDS ob 9.30 dopoldne – 45 let cerkve;
WOLLONGONG - FIGTREE ob 5.00 popoldne – 35 let cerkve;**

PETEK, 19. OKTOBER: TA PINU - BACCHUS MARSH – 10. obletnica kapelice;

NEDELJA, 21. OKTOBER: MELBOURNE - KEW ob 10.00 dopoldne – 50 let cerkve;

SREDA, 24. OKTOBER: MARIAN VALLEY QLD ob 11.00 dopoldne – 9. obletnica kapelice;

NEDELJA, 28. OKTOBER: ADELAIDE - WEST HINDMARSH ob 10.00 dopoldne – 35 let.

Nepozabna Avstralija in njeni pričevalci

dr. Jože Možina

Moj obisk Avstralije maja 2017 je bil, čisto po pravici rečeno, nepozaben. Najprej zaradi zelo prijetnega vzdušja med skupnostjo in po župnijah, pa zaradi zanimivih srečanj s Slovenci, ki so zaradi razmer doma morali v svet. Hvala p. Cirilu, p. Darku, p. Davidu, gospe Mariji Anžič, g. Brežniku, g. Auserju in številnim drugim za veliko pomoč, da sem lahko opravljal svoje poslanstvo.

Seveda je tudi Avstralija zelo zanimiva dežela, a pristno veselje, gostoljubje, občutek svobode in sproščenosti, kar sem doživel med Slovenci, je tisto, kar vašo skupnost odlikuje. Tu je še **zvestoba domu, veri in rodu,** ki pritegne in gane vsakega, ki mu je mar Slovenija. Ko sem obiskal slovenske cerkve, pa nekatere slovenske domove, ki sedaj iščejo novo pot v prihodnost, sem bil presenečen, v kako kratkem času ste ustvarili tako veliko. Opazil sem tudi, da je duhovna nit, ki so jo stkali slovenski frančiškani, tisto, kar je najbolj trajno in plemenito. Vsem tegobam in negotovi prihodnosti navkljub je ravno to najtrdnjše sidrišče skupnosti.

Nepozabno pa je bilo tudi to, kar sem v osnovi počel. Dobesedno. **Snemal sem pričevanja rojakov, ki so trajen dokument o slovenskem življenju v Avstraliji. Posnel sem 25 pričevalcev,** kjer sta bila pa zakonca, sem posnel oba skupaj. Ostalo pa je še veliko drugega video materiala, ki ga bom v obliki reportaže še objavil. Žal nisem uspel posneti vsega in vseh, ki sem jih želel. Morda bo še kakšna priložnost.

Kot prva sta bila 12. 9. lani na sporedu **Anica in Alojz Markič,** trdna, zvesta in delovna člana slovenske skupnosti v Melbournu, sledil je **Virgil Gomizelj,** 26. 9. in 3. 10. 2017, z izjemno življenjsko zgodbo v partizanih in na Golem otoku, svoje pa je prispevala tudi žena **Dragica.** (Po pričevanju se je g. Virgilu oglasila sedaj 98 letna medicinska sestra, ki ga je leta

1944 zdravila v partizanski bolnici in živi v Sloveniji). 17.10. lani smo predvajali ganljivo zgodbo **Anice Lah** iz Adelaide ter 14. 11. prav poseben pogovor z odličnima pričevalcema **Albino in Brankom Kalc,** ki sta bila, kljub pozni nočni uri snemanja, polna energije, pristnosti in tudi šaljivosti, kljub mnogim trpkim spominom. Gospod **Danilo Kresevič,** eden od stebrov slovenske skupnosti in podpornik slovenske cerkve v Adelaidi, je z zelo zanimivo zgodbo o medvojnem dogajanju, usodi družine in poti v tujino nastopil 28. 11. 2017. Primorca **Marija in Jožef Prinčič** iz Sydneya sta z iskrenim in ganljivim pričevanjem nastopila lani, 12. 12. 2017.

Na sv. Štefana, 26. 12. 2017, pa je bil na sporedu nepozabni **Jože Košorok** z izjemnimi spomini iz mladosti, iz partizanskega življenja, pa tudi iz časa bivanja v Avstraliji, ki je bilo polno družinskih preizkušenj - pa vendar je bil Jože v prvih vrstah, ko je šlo za slovensko državo. Prav posebna pričevalca, ki smo ju gledali 9.1. 2018, sta bila sedaj že 96-letna **zakonca Marija in Tone Brne** s pripovedjo o vojni in pobegu v tujino zaradi pritiskov in vohunjenja komunističnega režima. **Angela Dodič** iz Adelaide, na sporedu 23. 1. 2018, je predstavila zanimivo zgodbo življenja pod nemško okupacijo, bega čez mejo in življenje v Avstraliji, kjer omenja tudi ideološka in druga nesoglasja v slovenski skupnosti. **Ivan Legiša,** ki je bil na sporedu blizu slovenskega kulturnega praznika 6.2.2018, nas je navdušil z zgodbo svojega življenja, kamor je vtikal tudi pesmi, ki so lep izraz čustvovanja slovenskega človeka v daljnji deželi. 20. februarja letos sta bila na sporedu Štajerec Stanko **Prosenak in njegova žena, beneška Slovenka Mary,** ki sta oblikovala pripoved o slovenskem človeku, ki se navkljub hudim preizkušnjam zna postaviti zase in si odpreti vrata v boljšo prihodnost. **Rudi Brežnik** iz Sydneya, na sporedu 13. 3. 2018, je navdušil z iskrenostjo in neposrednostjo. Predstavil sem nam je kot

Slovenec s podjetniško žilico, ki je hitro uspel v Avstraliji, za katero pravi, da ponuja tiste vrste svobodo, ki je v Sloveniji še ne poznamo. In prav ima. 20. marca smo gledali **Vinka Ovijača** iz Sydneyja, dejavnega člana skupnosti, ki je predstavil svoje zanimivo življenje v nemški vojski, pri domobranci in potem pot v tujino, najprej Venezuelo in pozneje Avstralijo.

27. 3. 2018 sta bila na sporedu moja neposredna rojaka iz Ajdovščine, **Ivo in Teja Bavčar**, z ganljivo osebno zgodbo s srečnim koncem v Avstraliji.

3. aprila pa smo gostili dve slovenski korenini; **96-letna Francka Anžin**, ki me je tudi popeljala s svojim avtomobilom, je zgled trdne in zveste sodelavke skupnosti z bogato življenjsko zgodbo. Polna preizkušenj je tudi življenjska pot **97-letne Anite Ane Pleško**, ki nas je navdušila z izvrstnim spominom in življenjsko modrostjo. Na objavo v bližnji prihodnosti še čakata zelo prijetna sogovornika **Karel in Albina Bezjak**, ki ste tudi primer klenih Slovencev, ki so skozi preizkušnje dosegli uspeh v tujini. V Sydneyju

sem še malo posnel tudi **g. Antona Kondo**, ki je že moj »stari« prijatelj, saj sem njegovo pretresljivo zgodbo iz partizanov in Golega otoka posnel že v Sloveniji in je bila objavljena 8. 12. 2015.

Res, z vsemi pričevalci sem vzpostavil pristno vez in z mnogimi tudi prijateljstvo, ki ostaja trajno. Hvala Vam za vse! **Domovina vas je na nek način izgubila, po drugi strani pa ste razširili njene meje v daljne kraje...**

dr. Jože Možina

PS: Mnogi se obračate name z vprašanji, zakaj so nastale težave pri dostopu do pričevanj na spletni strani Televizije Slovenija <https://www.rtv slo.si/pricevalci/>. Težave so, kot nekateri pišete, tudi če se registrirate. Moram priznati, da tudi sam te odločitve mojega delodajalca ne razumem in je ne podpiram, ker tako ali drugače ovira dostop do vsebin, ki so bile sedaj prosto na voljo. Predpisa, ki bi to zahteval, ni. Trudil se bom prepričati vodstvo televizije, da s tem preneha, sploh, ker pritožbe še kar prihajajo.

Priče

pater France Cerar DJ

Kako morem jaz danes verovati, da je Jezus zares vstal? Nisem ga videl ne vstati ne vstalega; z nikomer, ki ga je videl, nikoli nisem govoril.

Imam evangeljska poročila in jih berem. V njih piše, kako so bili nekateri priče Jezusove smrti, pozneje pa so ga videli živega. Z njim so se pogovarjali in sprejemali njegova naročila. O tem so pripovedovali drugim, novica se je širila in je bila zapisana. Jaz po 1900 letih ta poročila berem - in jim verjamem.

Zelo dvomim, ali bi me te mrtve črke same prepričale, če jih ne bi podpiralo nekaj drugega: živo pričevanje tistih, ki sem jih videl, da so iz vere v vstalega Kristusa živeli.

To so bili predvsem moji starši. O Jezusu, njegovem učenju in delovanju, o resnicah, ki jih je učil, o ljubezni, ki jo je izkazoval, o čudežih, ki jih je delal, o veselju, ki ga je prinesel na svet s svojim vstajenjem... kot otrok nisem mogel kaj dosti razumeti. A sem vse to podzavestno vsrkaval vase. Oče in mati sta s svojim notranjim mirom,

z veseljem, dobroto, poštenostjo, zvestobo, potrpežljivostjo in mnogočim drugim rahljala zemljo mojega srca, da je v njej mogla vzklti in rasti vera v Jezusa. Božična radost, postna resnost, velikonočno veselje, praznovanje nedelj... je bilo tako iskreno in naravno, da je v meni izoblikovalo vero. Očetovo in mamino neuničljivo upanje je pričalo, da verovati v Kristusa pomeni zajemati iz vrelca, ki daje čudežno moč.

Tega ne pišem zato, ker bi hotel poviševati svoje starše. Pišem zato, ker potrjuje, kar je Jezus naročil apostolom in je zapisano v evangeliju: »Vi boste priče teh reči.« Moja vera sloni na pričevanju tistih, ki sem jih videl po veri živeti. Vera večine vas, ki to berete, sloni na pričevanju tistih, ki ste jih vi videli živeti po veri. Če gremo po tej poti nazaj, pridemo do pričevanja tistih, ki so vstalega Jezusa zares videli.

Naša vera je zrasla iz pričevanja tistih, ki smo živeli ob njih. Smo sposobni to pričevanje posredovati tistim, ki živijo ob nas?

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

PARLAMENTARNE VOLITVE 2018

V Sloveniji se je 4. maja 2018 uradno začela volilna kampanja pred predčasnimi parlamentarnimi volitvami, ki bodo v nedeljo, 3. junija. Kandidaturo je vložilo 25 list, od tega jih je 22 želelo kandidirati v vseh osmih volilnih enotah. Med slednjimi so vse parlamentarne stranke: SMC, DeSUS, SD, ki so sestavljale dosedanjo levo vladno koalicijo. V vseh volilnih enotah kandidirajo tudi druge parlamentarne stranke: Janševa SDS in Toninova Nova Slovenija kot stranki slovenske pomladi na eni ter Levica in Stranka Alenke Bratušek na drugi strani. Prav tako bodo v vseh enotah volivce poskušale prepričati stranke Lista Marjana Šarca, za katero nekateri menijo, da je nov izbravec starih sil, Dobra država ter Andrej Čuš in Zeleni Slovenije. V državni zbor se bosta poskušali vrniti nekoč parlamentarni stranki SLS in SNS, ki imata kandidate prav tako v vseh volilnih enotah. Enako sta se odločili tudi dve skupni listi dveh strank: Kangler & Primc - Združena desnica, ki sta izšli iz pomladnih strank ter Združena levica in Sloga. Obe listi sta kandidature vložili v vseh osmih volilnih enotah, a se je zapletlo zaradi neupoštevanja spolnih kvot, zato bosta kandidirali le v šestih oziroma sedmih enotah. Med zunajparlamentarnimi strankami bodo na volitvah nastopile še Solidarnost, Piratska stranka Slovenije, Stranka slovenskega naroda, Gospodarsko aktivna stranka, Zedinjena Slovenija, Lista novinarja Bojana Požarja, Gibanje Skupaj Naprej in Za zdravo družbo. Potem so tu še Socialistična partija Slovenije, stranka ReSET in Naprej Slovenija, ki kandidirajo le v nekaterih volilnih enotah. Po dosedanjih izkušnjah se bo v državni zbor uvrstilo le od šest do osem strank. Mnogi so pričakovali, da bo v volilno tekmo vstopil tudi ljubljanski župan Zoran Jankovič s svojo Pozitivno Slovenijo, a je podpisal le sporazum s stranko DeSUS Karla Erjavca. Tako imenovani levi blok ima le dve točki; obvezo, da ne bodo šli v koalicijo z Janševim SDS in da je zanje na prvem mestu človek (če to ni Janša ali kdorkoli, ki je povezan z njim).

MOLITEV ZA DOMOVINO

Slovenski škofje so v času pred državnoborskiimi volitvami povabili k molitvi za domovino. Pobudo so naslovili na vse župnike, molitvene skupine in duhovna gibanja ter druge katoliške organizacije s prošnjo, da od nedelje, 13. maja, do nedelje, 3. junija 2018, pri vsaki sveti maši po obhajilu zmolijo »Molitev za domovino«. Ta se začne s prošnjo k Troedinemu Bogu za naše voditelje, da bodo skrbeli za našo državo in slovenski narod. Druga prošnja je namenjena vsem kristjanom, da bi se udeležili volitev in odgovorno oddali svoj glas za vse, ki se zavzemajo za pravičnost in življenje, za družine in otroke, za okolje in versko svobodo.

PRILOŽNOST ZA REŠITEV IN PREOBROT

Civilno-družbena organizacija Zbor za republiko je sredi maja pozvala volivce, naj v predvolilnem času kritično ocenijo dosedanje delo, verodostojnost vodstev in programe posameznih strank. Volivce je spodbudila, naj se volitev udeležijo v čim večjem številu. Člani zbora so proti vsakršnemu vnaprejšnjemu izključevanju, a podpirajo predvsem tiste, ki so se že izkazale pri obrambi resničnih nacionalnih interesov - SDS, NSi in SLS. V izjavi, ki so jo naslovili Priložnosti za rešitev in preobrat, menijo, da je Slovenija začela zlasti po letu 2008 spet zaostajati in da je zašla v slepo ulico nezaupanja, negotovosti, razočaranja in zmede. To najbolje ponazarjajo zapleti v bančništvu, zdravstvu, pravosodju, vojski in diplomaciji. Pozvali so k izvolitvi najboljših - najbolj sposobnih, uglednih in izkušenih ljudi. Le kvalitetna sestava državnega zbora bo državljanom povrnila zaupanje v javne in državne ustanove.

KONVENCIJA SDS

Slovenska demokratska stranka je 11. maja 2018 pripravila v Celju osrednjo volilno

konvencijo, na kateri je predstavila svojo ekipo za junijske volitve. Kot so poudarili, kandidatke in kandidate družijo prizadevanje za skupno dobro, za blaginjo in varnost slovenskih državljanov. V središče programov postavljajo slovensko tradicijo, jezik in kulturo. Ob tem pa v stranki med drugim napovedujejo, da bodo Slovenijo decentralizirali, okrepili lokalno samoupravo ter pomagali razvojno ogroženim regijam, mestom in občinam. Odpraviti nameravajo tudi »prvorazrednost« in neupravičene privilegije lažnih elit ter povsod uvesti enaka merila za vse. Poleg predsednika SDS Janeza Janše sta zbrane nagovorila tudi madžarski premier Viktor Orban in vodja poslanske skupine Evropske ljudske stranke, ki predstavlja največjo skupino v Evropskem parlamentu Manfred Weber. Slednji se je ta dan ločeno sešel tudi s predsednikom NSi Matejem Toninom in predsednikom SLS Markom Zidanškom. Slednji je ob obisku v Sloveniji poudaril, da imajo vse tri stranke podporo svoje evropske politične družine.

TABOR SLS

Slovenska ljudska stranka se je 12. maja zbrala na 21. taboru v Podpeči, kjer je zaznamovala tudi 30. obletnico ustanovitve svoje predhodnice, Slovenske kmečke zveze. Zbrane je ob tem nagovoril predsednik Marko Zidanšek, ki je prepričan, da se bo z močno in pomlajeno ekipo kandidatov v slovenski parlament vrnila zdrava kmečka pamet. »Prihaja čas, ko moramo znova zaorati v politično ledino. Še močnejše, globlje in trdneje kot pred 30 leti. Čas, ki je pred nami, je zato čas poln priložnosti in novih izzivov za Slovenijo. Čas je, da lastno identiteto postavimo pred hinavsko solidarnost do tujcev. Čas je, da bo kmet znova cenjen poklic. Čas je, da korenito prevetrimo šolski sistem. Čas je, da vzpostavimo prodorno gospodarsko okolje. Čas je, da se slovenska zemlja začne spoštovati,« je dejal Zidanšek. Na taboru so se spomnili tudi obletnice ustanovitve Slovenske kmečke zveze, ki je bila »rojena« 12. maja 1988 v dvorani Union v Ljubljani. Ob jubileju je njen predsednik in pozneje prvi predsednik SLS

Ivan Oman dejal, da bi moral postati 12. maj državni praznik. Gre za izjemen zgodovinski dogodek, ki je sprožil proces demokratizacije in nam Slovcem zasejal lastno državo.

KONGRES NSI

Nova Slovenija je imela že konec aprila svoj kongres v Grosupljem. Na njem so delegati za novega predsednika stranke izvolili Mateja Tonina, ki je dobil 93 odstotkov glasov in postal tretji vodja na čelu NSi za Andrejem Bajukom in Ljudmilo Novak. Tonina, ki je bil desna roka Novakove in je stranko kot vršilec dolžnosti vodil po njenem odstopu, so nekateri kot njenega naslednika videli že dlje časa. Kot je napovedal ob prevzemu vodenja, bo tudi sam stranko vodil po poti krščanske demokracije, še naprej pa bodo zagovarjali socialno tržno gospodarstvo. Stranka je obenem potrdila volilni program za obdobje od 2018 do 2022 in predstavila listo kandidatov za volitve v državni zbor. Na kongresu je zbrane nagovorila tudi Ljudmila Novak, ki je med drugim poudarila: »Krščanska demokracija je odigrala zelo pomembno vlogo pri nastajanju samostojne Slovenije. Bila je vodilna stranka pri graditvi temeljev nove države. Nova Slovenija, krščanski demokrati nadaljujemo s takšno državotvorno politiko svojih predhodnikov. Politično delovanje postavljamo na temelje krščanskih in občečloveških etičnih in moralnih načel... Spoštujemo stvarstvo, človeka, družino, svoje korenine, narod in slovensko kulturo, domovino in državo, kateri pripadamo. Zagovarjamo pravico vsakega človeka do življenja od spočetja do naravne smrti. Želimo sodelovati z vsemi dobronamernimi in poštenimi ljudmi in politikami, ne glede na spolno, narodnostno ali versko opredelitev. Krščanski demokrati se zavedamo svoje odgovornosti za prihodnost slovenskega človeka in naše mlade države. Zato tudi tako intenzivno iščemo rešitve za vse izzive in probleme, ki jih mora politika vsakodnevno reševati, še posebej pa na dolgi rok, če hočemo ohraniti našo lepo domovino tudi prihodnjim rodovom.«

SPOMIN NA ŠKOFA DRŽEČNIKA

Na god Fatimske Matere Božje, 13. maja 2018, je minilo 40 let od smrti petega naslednika blaženega škofa A. M. Slomška na sedežu mariborsko-lavantinske škofije, škofa Maksimilijana Držečnika. Ker so sadovi njegovega pastirskega delovanja in njegovih prizadevanj vidni tudi danes, so se ga ob okrogli obletnici njegovega odhoda v večnost s hvaležnostjo spomnili. Pripravili so Držečnikov večer, na katerem je prof. Maksimilijan Matjaž predstavil škofa Držečnika kot profesorja in strokovnjaka za Sveto pismo. Po njegovi zaslugi smo Slovenci v težkih povojnih časih dobili tako imenovano mariborsko izdajo Svetega pisma v štirih knjigah. Spomnili so se ga tudi v njegovi domači župniji Ribnica na Pohorju. Po maši so na predvečer obletnice njegove smrti odprli razstavo: Škof Držečnik in njegova domača župnija. V središču praznovanja pa je bila maša v mariborski stolnici, ki jo je za pokojnega Držečnika daroval nadškof Alojzij Cvikl. Pri oltarju se mu je poleg številnih duhovnikov in redovnikov pridružil tudi upokojeni mariborski nadškof Franc Kramberger. Nadškof Cvikl je v pridigi dejal, da škof Držečnik posebno pozornost namenjal apostolatu družine. Duhovnike je spodbujal, naj skrbijo za dobro pripravo na zakon, za mlade zakonce, ustanavljajo naj zakonska občestva. Tudi sicer si je prizadeval za vsestransko prenavo v škofiji po smernicah drugega vatikanskega koncila. Nadškof Cvikl je še dejal: »Prepričan sem, da je lahko škof Maksimilijan s svojimi spodbudami in idejami v marsičem tudi danes vsem nam vzor in v spodbudo pri našem iskanju, kako izpeljati pastoralno prenavo v tem našem času.«

SVETNIŠKI KANDIDATI CELJSKE ŠKOFIJE

Na nedeljo Dobrega pastirja, ki je posvečena molitvi za duhovne poklice, so v Celju v Marijini cerkvi obhajali nedeljo svetniških kandidatov celjske škofije. Posebej so se spomnili duhovnika Izidorja Završnika - slovenskega Kolbeja ob 75. obletnici mučeniške smrti. Škof Stanislav Lipovšek je spomnil tudi na druge pričevalce za vero in pri tem omenil mučenca Janeza Straška iz Podčetrtka, ki so ga ustrelili leta 1947 blizu

Karlovcu. Med njimi je tudi frančiškan p. Kerubin Tušek, župnik v Nazarjah. Nemci so ga med vojno dvakrat zaprli in ga zaradi slabega zdravja tudi izpustili. Ker je vztrajno skrbel za vse, ki so potrebovali duhovnika na območju Savinjske doline, so ga po izdaji znova aretirali in nazadnje odpeljali v Dachau, kjer je 14. maja 1943 umrl.

NOVI REDOVNI PREDSTOJNIKI V SLOVENIJI

Bratje minoriti so se zadnji teden v aprilu zbrali v minoritskem samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuj, kjer so imeli petnajsti redni provincialni kapitelj. Na njem so za novega provinciala izvolili p. Igorja Salmiča. Novi provincial p. Igor Salmič, po rodu Ljubljančan, se je konec februarja vrnil iz Rima, kjer je trinajst let študiral in deloval v minoritskem zavodu Seraficum. V duhovnika je bil posvečen leta 2007.

Vrhovni predstojnik Misijonske družbe lazaristov Tomaž Mavrič je 7. aprila 2018 za novega vizitatorja – provinciala slovenskih lazaristov imenoval Franca Rataja, ki je bil doslej predstojnik pri Sv. Jožefu nad Celjem. Franc Rataj, doma iz Šentjurja pri Celju, je bil posvečen v duhovnika leta 1975 v Rimu. Novo službo bo prevzel 14. junija 2018.

Novo vodstvo so že marca dobile Šolske sestre de Notre Dame. Volilni kapitelj, ki ga je vodila generalna predstojnica s. Roxanne Schares, so imele v Ilirski Bistrici. Sestre volivke so še en mandat na čelu slovenske province zaupale s. Magdi Burger, ki je bila provincialka že v zadnjih štirih letih.

NADŠKOF STRES SVETOVALEC V RIMU

Papež Frančišek je 26. aprila 2018 za novega svetovalca na Papeškem svetu za kulturo imenoval zaslužnega nadškofa Antona Stresa. Po besedah nuncija v Sloveniji nadškofa Juliusza Janusza je omenjena odločitev svetega očeta ne le osebno priznanje za nadškofa Stresa, ampak tudi za celotno Cerkev v Sloveniji. Naloga omenjenega sveta je spodbujanje dialoga med evangeljskim odrešenjskim sporočilom in kulturami našega časa, da bi se le te vedno bolj odprle krščanski veri, ki je soustvarjalka kulture in vir navdiha za znanost in umetnost. V sodelovanju z vatikanskim državnim tajništvom

pa dikasterij spremlja tudi delovanje držav in mednarodnih organizmov na področju človeške civilizacije in kulture ter sodeluje na simpozijih in kongresih.

GASILCI POROMALI K MARIJI

Prvo soboto po godu sv. Florjana, 5. maja 2018, so se svojemu zavetniku tako na Brezjah kot na Sveti Gori pri Gorici zahvalili in za nadaljnjo pomoč priporočili gasilci. V Marijinem narodnem svetišču na Brezjah, kjer so se zbrali že štirinajsto leto zapored, je ob tej priložnosti sveto mašo daroval novomeški škof Andrej Glavan, ki v gasilcih vidi vzor humanosti, dobrote in nesebičnosti. Kot je dodal v pridigi, so nosilci mnogih vrednot, ki jih ni mogoče plačati. Blagoslovil je njihova vozila in opremo. V osrednjem Marijinem romarskem svetišču v koprski škofiji je slovesno bogoslužje ob tej priložnosti vodil tamkajšnji škof ordinarij Jurij Bizjak.

UMRL MIKI MUSTER, OČE ZVITOREPCA

V Ljubljani je 7. maja 2018 umrl eden najboljših slovenskih ustvarjalcev ter risarjev slikanic, stripov in filmskih risank Miki Muster. Med drugim je bil oče nepozabnih junakov Zvitorepca, Trdonje in Lakotnika ter nešteti ostalih zabavnih likov, ob katerih so odraščale generacije. Leta 2000 je prejel Viktorja za življenjsko delo, tri leta pozneje priznanje mesta Ljubljana. Leta 2014 je bil nagrajen s srebrnim redom za zasluge predsednika države, takrat je bil tudi dobitnik častnega priznanja Boruta Meška za življenjsko delo. Leta 2015 je prejel še Prešernovo nagrado za življenjsko delo. Po prevzemu te nagrade je

bil kratek, saj je, kot je dejal, povedal že vse: »*Ko sem bil otrok, sem sanjal o tem, da bom zabaval generacije otrok in mislim, da mi je uspelo. Imam pa željo. Če imate tudi vi neizpolnjene otroške sanje, vam želim, da bi se vam izpolnile, tako kot so se meni.*«

CANKARJEVA VRHNIKA

Smo v Cankarjevem letu, saj bo decembra letos minilo 100 let od njegove smrti. V domači Vrhniki, kjer se je rodil 10. maja 1876, so imeli osrednjo slovesnost na njegov rojstni dan. Na njegovem domu so pripravili slavnostno akademijo, v bližnji vojašnici so odkrili njegov doprski kip, v cerkvi Svete Trojice pa so zanj darovali sveto mašo in tam na ogled postavili razstavo akademske slikarke Mire Ličen Krmpotič z naslovom njegovega dela Podobe iz sanj. »V bistvu gre za moj pogovor z njim. To je zelo osebno, ki pa naj bi imelo eno nit, ki je upanje. In mislim, da ga Cankar daje. Preko vseh svojih del je vedno upanje tisto, kar pušča.« Odličen poznavalec Ivana Cankarja France Bernik je zapisal, da je pisatelj v Podobah iz sanj dokončno, naravnost programske izpovedal sistem temeljnih vrednot, obenem pa v njih lahko zaznamo pisateljevo osebno vero in optimizem. Po njegovem mnenju je to delo zadnje in najgloblje spoznanje Cankarja, njegova duhovna oporoka.

Marjan Bolhar iz Domžal je marca 2018 osvojil naslov prvaka na WACO 2018 Oceanic Open Amateur Championship for Kickboxing na Arnold Classics Festival Melbourne, kamor se bo vrnil prihodnje leto, da obrani naslov zmagovalca.

Arnold Schwarzenegger je glavni organizator Arnold Australia multi festivala, kjer je bilo tekmovanje v 40 športih, 10 000 tekmovalcev in 60 000 obiskovalcev.

Boris Pahor – slovenska vest stoletja

Dr. Jože Možina

Boris Pahor, v svoji stoletni zvestobi slovenski kulturi, jeziku, identiteti in svobodi, na najboljši način simbolizira slovensko vest stoletja. Njegovo izjemno pričevanje, ki ga je v treh obiskih na njegovem domu v Trstu posnel dr. Jože Možina in je predvajano na Televiziji Slovenija v seriji Pričevalci, lahko razumemo tudi kot pisateljevo oporoko Slovincem. Zadnji del pričevanja je bil na sporedu v nedeljo, 8. aprila 2018 ob 22.10.

V prvem delu se najprej odmaknemo v čas rojstva pisatelja Pahorja, ki sega v davno leto 1913, v čas Avstro-Ogrske, in samo leto pred morijo prve svetovne vojne. Kot sam pravi, je bil rojen v slovenski družini, v središču Trsta in bil čisti meščan. V spomin in dušo se mu je komaj 7- letnemu travmatično vtisnil požig slovenskega Narodnega doma v Trstu leta 1920. Kasneje je to tudi opisal v delu Grmada v pristanu in v romanu Trg Oberdan. Kot pravi: «Mentalno sem bil malo izgubljen. Šok je bil to. Požig Narodnega doma, odpoved slovenskih šol. Mati me je povlekla za roko in mi naročila, moraš govoriti italijansko!». Odvzem maternega jezika ga je močno zaznamoval in spominja se, da je takrat sklenili in spoznal, da mora biti upornik. »Jaz sem začel pisati po slovensko.« »Takrat sem jaz postal, takrat sem jaz začel postajati pisatelj.« Življenje v večnacionalnem okolju je skazilo nasilno širjenje nacionalistične in fašistične ideologije v Italiji. Kot sam pravi, genocid ni bil samo kulturni, zato se je tudi aktivno vključil in sodeloval s slovenskimi antifašističnimi intelektualci. Med drugo svetovno vojno je bil kot italijanski vojak poslan v Libijo, ker je kot prevajalec delal v taborišču ujetih jugoslovanskih častnikov v Bogliacu pri Gardskem jezeru. Pahor nam skozi svojo pripoved, ki je polna ekskurzov, na različna področja in marsikatero osebo predstavi v čas, v katerem je živel. Čas mladosti, ljubezni, trpljenja in vojne.

V drugem delu nas Boris Pahor povede v svet boja za slovenstvo ter svobodo izražanja,

ki je potekal tudi ob močnem nasprotovanju takratnega jugoslovanskega režima in ob vohunjenju Udbe. Pahor se je bil ne glede na posledice vedno pripravljen izpostaviti, ko je šlo za laži in napade na osebnosti, ki jih je cenil, tudi Edvarda Kocbeka, za katerega pravi, da so ga komunisti izrabili za svoje cilje. Režimu se je zameril, ko je v Primorskem dnevniku pohvalno ocenil Kocbekov Strah in pogum. Drugi tak primer je bil, ko sta z Alojzom Rebulo izdala revijo Zaliv s pogovorom Edvard Kocbek – pričevalec našega časa, kjer ta spregovori o pomoru domobrancev. Sledilo je preganjanje, najvišjo ceno pa sta z zaporom plačala Viktor Blažič in Franc Miklavčič. »Jaz se takrat razpištolim, ko je krivica!«, so njegove besede, ko obudi spomin na uspešen boj pri internacionalizaciji primera. Tudi Pahorju je bil prepovedan vstop v Jugoslavijo, njemu pa je šlo za narodno identiteto in to je javno izpovedoval: »Jaz sem napadu Kardelja, ker on je reku, da bodo komunisti odpravil narod«, se spominja.

Boris Pahor v nadaljevanju izraža svojo veliko zaskrbljenost za prihodnost našega naroda: »Je treba dat' v slovenske šole dijakom zavest, da so Slovenci in da imajo svojo tradicijo,« pravi in nasprotuje pritiskom, ki skušajo že imenovanje nacionalne zavesti vrednotiti kot nekaj negativnega. Pisatelj Pahor spregovori o slovenskem humanizmu, ki sta ga postavila Trubar in Prešeren kot močnemu zgledu za

sedanjost. Od tu tudi njegovo prizadevanje, da se v besedilu slovenske himne uveljavi tisto, kar je najprej izpostavil največji slovenski pesnik: »*Bog živi našo nam deželo, Bog živi ves slovenski svet.*« »In potem Bog živi narode. Saj to je naš humanizem! Skazili smo ga med drugo svetovno vojno...«, še doda Pahor. 104-letni tržaški pisatelj obžaluje in opozarja, da smo Slovenci z medsebojnim ubijanjem med drugo svetovno vojno postali veliki antihumanisti: »To imamo danes še vedno v sebi in namesto, da bi se rešili in naredili neko zvezo za rešitev slovenske države, še vedno vztrajamo pri tem. To pa ni smisel Evropske unije in to ni v smislu obstoja slovenske države!«

V tretjem delu ekskluzivnega zgodovinskega pričevanja pisatelja in akademika Borisa Pahorja se ta z vsem svojim bitjem postavi za narodno zavest in slovenski jezik, rekoč: »To ni noben nacionalizem, imeti svoj jezik, svojo identiteto, svojo kulturo.« Izpostavi, da mu je vedno šlo za to, da se o Slovencih govori kot o samostojnem narodu v Evropi. Pahor izraža svojo skrb in nasprotovanje levici, ki krni nacionalno pripadnost z idejo internacionalizma. Za Slovence je to usodno, meni Pahor, ki je prepričan, da je patriotska vzgoja v šolah ter zvestoba jeziku nekaj svetega. Računa, da bo ob poglobljeni krizi na tem področju reševanje jezika in narodne zavesti v večji meri prevzela Cerkev. V pričevanju se znova spomni fašističnega požiga Narodnega doma v Trstu, kar ga je trajno zaznamovalo v zvestobi in boju za slovenstvo. V Narodnem domu je gledal uprizoritev Jurčiča, ko je Krjavelj hudiča presekal na dvoje, tam se spomni Miklavževanja in parkeljnov...

V izhodišču Pahor opiše, kako ključen je bil za njegov pisateljski preboj v svet rojak Evgen Bavčar, ki mu je sredi osemdesetih let prejšnjega stoletja na široko odprl vrata v francoske kulturne kroge. Šele ko je s svojo literaturo in nastopi uspel v Franciji, se je uveljavil tudi v Evropi, v Italiji in v večji meri tudi v Sloveniji. Pisatelj Pahor pravi, da ju z Bavčarjem veže podobna usoda njunih mater: »Imava nekaj skupnega, tudi naše

primorsko gledanje na slovensko literaturo in na slovenstvo, ki je drugačno od ljubljanskega. In to je velika sreča, da imamo Bavčarja.«

V svojih spominih se večkrat vrača k prijatelju Edvardu Kocbeku, za katerega pravi, da so ga komunisti v celoti izkoristili v svoje revolucionarne namene in ga potem skušali uničiti, oziroma onemogočiti podobno kot vse krščanske socialiste v partizanih. Pahor spregovori tudi o svoji viziji slovenske samostojnosti, kjer je med slovenskimi literati oral ledino in navdihoval tudi krog Nove revije. Pri svojem delovanju ni poznal oportunitizma ampak je sledil resnici: »Računal sem, da, če govorim po pravici, mi nihče ne more nič!« Prav zato mu je jugoslovanska politična policija UDB-a sledila in mu desetletja prisluškovala, o čemer je v obširni knjigi pisal Igor Omerza. Slednji je v udbovskih dokumentih našel tudi zapis, da je zamejski zgodovinar dr. Jože Pirjevec o njem poročal italijanski službi Digos. Boris Pahor v pričevanju spregovori o polemiki, ki jo ima na to temo v Primorskem dnevniku. Pahor Pirjevcu zameri predvsem, da ga je v Primorskem dnevniku napadal potem, ko je on polemiziral s Kardeljem in njegovo idejo o odmiranju naroda. Pahor je obudil spomin tudi na čas ko je Udba prek svojih ljudi spremljala delovanje Zaliva in iz tiskarne dobivala odtise revije še preden je prišla ta v javnost. V pričevanju se je dotaknil tudi drugih aktualnih tem, npr. ponesrečene arbitraže s Hrvaško, ki ji je že v času referendumu ostro nasprotoval. Akademik Pahor z veliko vnemo vnovič predlaga, naj Slovenija iz spoštovanja do Prešerna in lastne nacije dopolni besedilo svoje himne tako, da bo ustrezalo Prešernovi volji, ko v drugi kitici pravi: »Bog našo nam deželo, Bog živi ves slovenski svet, brate vse, kar nas je, sinov sloveče matere!« Šele nato velja pozdrav vsem drugim narodom, ki je v predzadnji kitici. Boris Pahor pove, da so v Dutovljah njemu na čast zapeli samo predzadnjo kitico himne, pa zato niti ni vstal. Ne razume, zakaj bi kogarkoli z dobrimi nameni motilo, da se v slovenski himni najprej izpostavi naša dežela.

Akademik Pahor iskreno spregovori tudi o

svojem dolgem življenju in izda tudi recept, kako mu je uspelo tako dolgo ohraniti življenjsko formo, kljub temu, da je med vojno komaj prebolel jetiko. Sedeč za svojim pisalnim strojem v kuhinji pojasni, da še vedno dela, bere in piše.

Svoje pričevanje, ki ga lahko razumemo kot pisateljevo oporoko svojim rojakom, 104-letni pisatelj zaključí s pozdravi tistim, ki ga bodo

poslušali. Zlasti si želi, da bi bili to mladi ljudje, da bi šole, tudi preko njegovega pričevanja poskrbele, da mladi izvedo, kaj je moral slovenski in primorski človek prestatí, da je ostal zvest sebi in svojemu jeziku.

Pričevanja Borisa Pahorja so dostopna na spletnem naslovu:

<https://www.rtv slo.si/pricevalci/>

Dr. Jože Možina

Marko Kremžar, ena osrednjih osebnosti slovenske politične emigracije, praznuje 90 let

Častitljivih 90 let je 17. aprila letos praznoval doktor Marko Kremžar, ki je ena osrednjih osebnosti slovenske politične emigracije. Od leta 1949 živi v Argentini. Deloval je predvsem kot gospodarstvenik in ekonomist, hkrati pa kot eden vodilnih zdomskih politikov.

Kremžar je bil pomemben je tudi kot organizator in pedagog slovenskega srednjega šolstva v slovenski skupnosti v Buenos Airesu. Ob tem je razvil bogato literarno dejavnost. Napisal je vrsto knjig o vprašanih novejši slovenske zgodovine, državljanske vojne in njenih posledic.

Za komentar o delu Marka Kremžarja so novinarji Radia Ognjišče vprašali višjega znanstvenega sodelavca na Inštitutu za slovensko literaturo in literarne vede, podpredsednika Nove Slovenske zaveze in tudi urednika kar dveh Kremžarjevih knjig dr. Matijo Ogrina: »Dr. Marko Kremžar je eden tistih redkih Slovencev, ki jim je bilo dano preživeti najtežje trenutke slovenske zgodovine – povojno morijo revolucije, in so nato v emigraciji, daleč od doma, naredili velike stvari za Slovence, za ohranitev slovenske individualnosti v daljnem svetu.

Ustvaril je impresiven opus družbene in zgodovinske misli. To življenjsko delo se je napajalo iz več temeljev: najprej iz zgodovinskega spomina in pričevanja, npr. v številnih člankih v reviji Zaveza, ali v knjigi spominov Leto brez sonca, kjer se spominja umika domobrancev, izdajstva Angležev in vrnitve, strahot Škofovih zavodov, kjer je njegovo

življenje viselo na nitki ... Iz teh spominov je dr. Kremžar zajemal globoko inspiracijo za spoprijem z vsakdanjim življenjem.

Pomembna je njegova misel, ki jo razvija v knjigi Prevrat in spreobrnjenje, da brez resničnega moralnega spreobrnjenja težko spoznamo resnico, tudi zgodovinsko resnico. Naše spoznanje in delovanje sta odvisna od spreobrnitve srca.

Marko Kremžar je, čeprav o tem kajpada ne govori, tudi človek intenzivnega duhovnega življenja: velik pomen pripisuje molitvi za zadoščevanje grehov, zadostilni molitvi za zlo, storjeno v slovenski zgodovini ... na kar danes večidel pozabljamo.

Vse to ozadje stoji za Kremžarjevim dolgoletnim spoprijemom z neprijazno zgodovino in delom za Slovence v Argentini. Na znanstvenem področju je posebej pomembna njegova monografija Izhodišča in smer katoliškega družbenega nauka, ki je izjemno aktualna danes in v bodoče, saj nudi krščanski družbeni nauk životvorne odgovore na razne probleme sedanosti. Danes se večkrat omenja le solidarnost, toda prav tako pomembna načela so tudi subsidiarnost, vzajemnost, pravičnost. Tako je dr. Kremžar izoblikoval misel o »slovenskem drevesu«, katerega korenine in deblo stoje v domovini, veje pa segajo čez oceane v daljave. To misel je strnil v pesem Slovenija v svetu, ki je postala himna slovenskih emigrantov: Slovenija, moj dom brez mej, ker

nosim te s seboj, / kjer rod je moj, kjer sin je tvoj, tam si, Slovenija.

Za vse to smo dr. Kremžarju hvaležni, zato mu Nova Slovenska zaveza ob jubileju kliče v Buenos Aires: Bog vas živi, gospod Marko!«

Marko Kremžar je prejel tudi častno priznanje Boruta Meška, ki ga podeljuje Združenje novinarjev in publicistov. V obrazložitvi je komisija zapisala, da si priznanje za življenjsko delo Kremžar zasluži zaradi njegovih poglobljenih, vsestranskih in za demokratizacijo Slovenije pomembnih publicističnih del. »Kljub temu da je večino svojega življenja preživel v Argentini, njegove misli tudi po 70 letih ostajajo predvsem v Sloveniji,« so zapisali. Poudarili so Kremžarjev prispevek k oblikovanju slovenske skupnosti v Argentini in političnemu življenju celotne slovenske politične emigracije.

Radio Ognjišče

Dobrim željam z Božjim blagoslovom sodelavcev Radia Ognjišče se pridružujemo tudi iz uredništva Misli. Pokojni glavni urednik pater Bazilij Valentin je velikokrat črpal za Misli iz bogatih misli »slovenskega drevesa« dr. Kremžarja. Pa tudi sedANJI urednik pater Ciril izredno ceni delo in življenje dr. Marka Kremžarja. Prav dr. Kremžar je navdihnil praznovanje ob 25. obletnici samostojnosti Republike Slovenije na Brezjah, 3. julija 2016: Bodi zdrava, domovina, Slovenija, moj dom brez mej! (Glej Misli, julij – avgust 2016, strani 3 – 5). Zato, dragi slavljeneC dr. Marko Kremžar, vesel slovenski pozdrav in voščilo iz Avstralije v Argentino. Bog živi!

pater Ciril

Poslovil se je svečenik slovenske govornjene besede Mirko Mahnič

V soboto, 7. aprila 2018, je zemeljsko pot sklenil Mirko Mahnič. Bil je srednješolski profesor, gledališki lektor, režiser, prešernoslovec, dramatik, pisatelj in še kaj, predvsem pa pričevalec za lepoto govornjene besede z izostrenim čutom za jezik. Od njega so se poslovili na ljubljanskih Žalah 12. aprila.

Mirko Mahnič se je rodil 23. septembra 1919 v Bohinjski Bistrici. Med vojno je končal slavistiko. Njegovo delo je bilo vseskozi povezano s slovensko besedo. O tem je v oddaji Naš gost na radiu Ognjišče leta 2005 povedal: »Najprej bi rad vam povedal, da sem si zelo izostril ušesa, ker sem z njimi si kruh služil. Jaz sem bil lektor v gledališču ves čas, to je vsa moja služba, pa eno leto in pol gimnazijskega poučevanja, drugače pa sam teater.«

Režiral je v vseh naših gledališčih, tudi v tržaškem. Od tam se ga spominja Balbina Baranovič Battelino, ki je za Mladiko povedala: »Kot režiser je prisluhnil vsakemu igralcu, z njim razpravljajl o delu, o jeziku in se razdajal brez omejitve. Koliko bogatih in veselih ur smo preživeli pri njegovih režijah! Vsaka od njih je bila pravi tečaj slovenske besede.« Tako kot gledališčnikom, je vrsto let predaval govorništvo bodočim duhovnikom na Teološki fakulteti. O svojem delu zanje je povedal: »Mislim, da je bil moj uspeh

v tem, da sem jih prebudil, da sem jih navdušil, da sem jih postavil v ta sodobni čas in jim povedal, da morajo biti pogumni; da morajo odpirati stvari, da ljudje čakajo, da ljudje veliko trpijo, da jih je treba razumeti, razumeti njihov trpljenje ... biti z njimi, sočustvovati z njimi, odpirati jim tudi radostne probleme. Predvsem pa sem jih zmeraj opozarjal: Ne govorite s tistim žalostnim glasom, o katerem mislimo, da je znamenje pobožnosti!«

Mirko Mahnič je bil garač. Ure in ure je predsedel v Gledališkem muzeju, podrobno prebiral najrazličnejša besedila od Prešerna do Kocbeka, delal zapiske ... Prišli so tudi sadovi. Napisal je na desetine knjig: od zapiskov gledališkega lektorja in študij, ki jih je posvetil Prešernu, do romanov, esejev in spominskih del. Spremljal je tudi Radio Ognjišče, znal pohvaliti in povedati, kaj ni dobro. Prepričan je bil, da je ta radio poklican k širjenju lepote slovenskega jezika, da mora opozarjati na propadanje slovenskega pogovarjanja, da mora

ohraniti neko širino in nikoli ne sme postati »ljudski« v slabem pomenu besede, ampak ohraniti prostor tudi za intelektualno zahtevnejše poslušalce. Mirko Mahnič, hvala vam za vse.

Tone Gorjup

Profesor Mirko Mahnič je predaval slovensko stilistiko na teološki fakulteti tudi patrom Cirilu, Darku in Davidu. Vsi se ga spominjamo z veliko hvaležnostjo in spoštovanjem.

Lepo je o njem na pogrebu povedal naš sobrat p. dr. Edi Kovač: »Preko svojih predmetov govorništva in stilistike nam je razkril odtenke glasovnega bogastva slovenske govornice. Njegova predavanja niso bila samo tehnični poduk, ampak so nam razkrivala življenjsko modrost in navdušenje nad umetnostjo, ki je lahko čudovita pot k Lepoti in Resnici, k polnosti in radosti življenja. Ob njegovih besedah smo začutili, da je zanj krščanska vera vera mladosti, odprtosti duha in ljubezni. Tako je lahko tudi zadnje uro svojih predavanj na Teološki fakulteti zaključil: 'Če boste verjeli v to, kar boste izgovarjali, in živeli, kar boste pridigali, bodo šli ljudje za vami, četudi boste jecljali!'«

Ob novici njegovega odhoda s tega sveta smo zanj darovali sveto mašo v Kew ter še več daritev svetih maš, ki so jih naročili rojaki, s katerimi se je pokojni profesor srečal ob svojih dveh obiskih Avstralije. Tu v Melbournu je v uredništvu naše revije Misli delala njegova hčerka Katarina, ki je urejevala Misli po smrti p. Bazilija Julija 1997 ob glavnem in odgovornem uredniku p. Metodu Ogorevcu do sredine leta 2001, ko se

je s sinom Jonom vrnila v Slovenijo. V tistih letih sta bila Katarinina oče in mama dvakrat na obisku pri njej, in takrat so prekrižarili precej avstralskih daljav. Kakor je imel neskončno rad Slovenijo, tako so ga močno prevzele tudi avstralske daljave, barve neba in puščav, šumenje oceana in bele peščene plaže ter prijaznost ljudi na cesti in rojakov v slovenskem občestvu. Profesor Mirko Mahnič je napisal tudi 32 člankov za Misli z naslovom Pisma o slovenščini našim rojakom v Avstraliji. Naj sedaj počiva v Božjem miru!

pater Ciril

**Beseda je podoba, ki poje.
Tista prava beseda,
materina beseda. Beseda vera,
beseda upanje, beseda ljubezen.
Najvišja,
najsvetejša človeška beseda.
Božanska beseda. Beseda Božja.
»SPET UPANJE
BO V SRCU ZELENELO.«**

Tako je sklenil svoj dnevnik gledališkega lektorja prof. Mirko Mahnič v knjigi SPET UPANJE, Založba Obzorja, Maribor 1977, stran 261.

Mirko z vso družino in Danijelo Hliš na Tasmaniji.

Good news about Slovenian Language Tapes / CDs

Dear promoters, teachers, diplomats, and / or students of Slovenian language,

when in the late 1970s the first editions of easy-to-understand and according to *Zarja / The Dawn* and many other reviewers “immensely popular” Slovenian Language Manuals, authored by Milena Gobetz and Breda Loncar and edited and published by the Slovenian Research Center of America, became available at incredibly low prices (at less than \$10 per textbook), the students in America, Canada, Australia and elsewhere were thrilled. But something was missing, namely the Slovenian language tapes which would enable them to listen to the spoken language and be sure that they correctly pronounce the words, phrases and sentences. We therefore hastened to make (in the KSU language laboratory for our college students) a set of language cassettes covering materials of the first two manuals. But we never had the necessary money to publish them commercially.

Recently, the advances in technology and the availability of computers have enabled us to start thinking about the language tapes or CDs again, everything as always a labour of love. Our talented friend Frank Sorc, once a sailor, then a career post office employee and in retirement a volunteer parish chef and a popular barber, figured it out how to convert our old and obsolete language cassettes into language CDs or diskettes to which one could listen on computers or CD players. Our professional computer expert, David Mog, succeeded in sending out electronically, via Dropbox, the first four language disks (Dropbox Link will be sent), covering the entire Slovenian Language Manual Volume I and much of Vol. II. God willing, the last two disks, if desired, could at a later date be shared with you and others. When you master the contents of both manuals (over 750 pages), then you will be able to speak and correspond on a basic level.

The beauty of this enterprise is that the language CDs are available to Slovenian language promoters, teachers and students entirely free of charge and they can in turn share them with others — children, relatives, friends, etc., again gratis. Thus, a worldwide participation in Slovenian language studies has become possible and will hopefully remain available long after many of us will no longer be around.

Yes, now all students can learn much just by repeatedly listening to, and loudly repeating, various Slovenian words, phrases and sentences. Even better, one can simultaneously listen to CDs and read the corresponding lessons in the Manuals. If you are not a lucky owner of our manuals, long out of print, the problem has again been nobly solved by our friend Anthony Krecic, an engineer, who digitalized both volumes for his adult fellow-students at St. Vitus and gladly approved their use free of charge by anyone wishing to study Slovenian. The transmission of Manuals is relatively simple and again completely free of charge, although those who wish to do so can show their appreciation with a donation to the Printing Fund of cooperating media, such as *Slovenian American Times* in America, to *Misli* in Australia, or to their favourite Slovenian cause, church or charity.

At the moment, you are in a selected group of Slovenian language promoters. teachers, diplomats, and / or students who, we hope, may perhaps benefit from this Slovenian heritage project and / or facilitate the Slovenian language study to their children, relatives, friends, interested fellow-Slovenians and foreigners, including students of Slavic languages — in short, all those who wish to learn or brush up on our beautiful Slovenian language. We wish you much success.

Z lepimi pozdravi — with best wishes and warm personal regards,

**Prof. Edi Gobec, Ph.D., Director
of Slovenian Research Center of America**

Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM EV: 0412 555 840
p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783
Marija Anžič: 0499 772 202
Sts. CYRIL and METHODIUS
SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
E-mail: p.david.ofm@gmail.com

ZLATO LETO JUBILEJA 50 LET NAŠE CERKVE

V Mislih, oktober 1993, je na straneh 259 do 262 pater Bazilij objavil spomine ob srebrnem jubileju cerkve z naslovom **NAŠI ZAČETKI**: »BILO je pri nedeljski slovenski maši dne 6. oktobra 1963, ko sem postavil na ogled vernikom maketo naše bodoče cerkvice. Oznanil sem, da sem zaprosil pri nadškofiji dovoljenje za zidavo ter 3. oktobra, dan pred praznikom očeta Franciška, dobil pritrdilen odgovor nadškofa Mannixa. Na obrazih sem videl veselo presenečenje,

Graditelja cerkve Lojze Markič in Rudi Koloini s p. Cirilom ob spominski plošči zidave temeljnega kamna.

na nekaterih pa tudi dvom in vprašanje, če ne pričakujem od skupnosti malo preveč.« (Misli, oktober 1993, stran 259).

Tako je začel svoje spomine pater Bazilij pred 25-timi leti. Izredno zanimivo pričevanje o zbiranju sredstev, o gradnji in potem sami slovesnosti blagoslovitve v nedeljo, 20. oktobra 1968, sklene v Mislih na strani 262 pater Bazilij takole: »Naj končam ta zapis z iskreno zahvalo vsem, ki so takrat z darovi ali delom pomagali naš božji hram graditi ter ga doslej pomagali ohranjati. Z božjo in Marijino pomočjo pojdemo zlatemu jubileju naproti!«

In glejte – zdaj smo tu: v zlatem jubileju! Že v prejšnjih Mislih, marec – april 2018, smo na straneh 43 do 45 pisali, da se bomo skozi vse leto z različnimi duhovnimi, kulturnimi in družabnimi srečanji pripravljali na glavno slovesnost v oktobru: romanje ob 10. obletnici

**Lojze Markič in Zvezdana Tavčar,
žena pokojnega arhitekta Branka.**

blagoslovitve naše kapelice v Ta Pinu v petek, 19. oktobra, ter na 50. obletnico blagoslovitve cerkve z glavno slovesnostjo v nedeljo, 21. oktobra 2018. Še posebej je letos vse naše bogoslužje vedno zaznamovano z zlato jubileja. Tako postni in velikonočni čas, naše letošnje šmarnice, telovska procesija, žegnanje, spomin na patra Bazilija ob 21. obletnici njegove smrti in pogreba pri sveti

maši in v kulturnem spominu z njegovo poezijo, glasbo in pesmijo, srečanja molitvene skupine, delo pastoralnega sveta, pevcev in organistov ter bogoslužnih sodelavcev, Društva sv. Eme in skupin, prostovoljnih delavcev pri raznih obnovah pri cerkvi, Baragovem domu in Domu matere Romane, priprava spominskih podob, jubilejne knjige in trajnega obeležja. Čudovit logo, delo umetnice Zorke Černjak, smo predstavili že v prejšnjih Mislih na strani 45; sedaj nam je naredila še jubilejno bandero. Naj samo še spomnim na lep dan našega postnega romanja v Ta Pinu, na lepo sodelovanje v velikem tednu in na veliko noč. Iskrena zahvala vsem mnogim sodelavcem in dobrotnikom – z besedami patra Bazilija iz gornjega zapisa: Ki ste »z darovi ali delom pomagali naš božji hram graditi ter ga doslej pomagali ohranjati«. Kot piše v teh Mislih gospa Cilka Žagar iz Lightning Ridge-a, kaj jim je povedal njihov novi župnik: »To je vaša cerkev. Če se hočete tu družiti, morate sodelovati in vzdrževati to skupnost.« Hvaležen sem vsem, ki se tega zavedate. Vedno se pa najde nekaj takih, ki poznajo Kew samo takrat, ko nekaj potrebujejo. Pa je potrebno tudi tem ustreči, kolikor je mogoče. Pater Bazilij je že leta 1963 videl »na nekaterih tudi dvom in vprašanje...«, kakor je zapisal ob srebrnem jubileju.

**Pletenje butaric v Kew v soboto pred cvetno nedeljo, 24. marca 2018:
Franciška Šajn, Anka Brgoč, Majda Grilj, Milka Kutin, Angelca Lečnik, Sofija Matičič, Mirjam Ananen iz Sydneya, Danila Štolfa, dr. Tatjana Tee, Irma Ipavec, Francka Anžin, Hilda Vidovič, Tereza Sycamore, Jože Grilj, Marija Bole, Marija Anžič, Lana Thomson, Rozi Urdih, Ana Horvat, Angelca Veedet, Marija Rotar. Doma pa sta pletli butarice Tilka Lenko in Marija Kerec.**

BUTARICE so naša slovenska posebnost. Avstralci imajo samo palmove in oljčne vejice. Skupina pridnih rok je napletla butarice za naše praznovanje cvetne nedelje. Zahvala njim in skupini, ki je uredila vrt ter skupini, ki je pripravila revijo Misli za pošto v cvetnem tednu. Hvala tudi za zelenje in material. Da bomo bolj cenili ta trud, naj povemo, da se za eno lepo spleteno butarico potrebuje vsaj 20 minut. Darove za butarice namenjamo že vsa leta tako: polovico namenimo za misijone, drugo polovico za rože za našo cerkev. Letos se je zbralo skupaj \$750.

VELIKI TEDEN

Že lansko leto smo objavili število udeležencev pri svetih mašah v velikem tednu. Morda so ali bodo ti podatki zanimivi. Letos je bilo tako: Na cvetno nedeljo smo imeli v Kew mašo v cerkvi (sobota je bila izredno deževna, pa tudi nekaj rose je bilo še v nedeljo zjutraj). V cerkvi je bilo okrog 240 ljudi. Na veliki četrtek, 29. marca 2018, smo imeli pri obhajanju Gospodove zadnje večerje ob 7. uri zvečer 29 ljudi.

Pater David je povedal, da je imel v Adelaidi tisti večer 19 ljudi, p. Darko pa v Sydneyu 25. Veliki petek: ob 11. uri v Kew 33, ob 3. uri popoldne 62. Adelaide: 43; Sydney 90; Wollongong 28.

Velika sobota, vigilijska maša v Kew ob 6. uri zvečer: 230. Sydney: 95. Adelaide: 36.

Velika noč v Kew ob 8. uri zjutraj 41, ob 10. uri dopoldne okrog 200 ljudi. V Sydneyu 160, Wollongong 45, Canberra 41; v Adelaidi nad 100. Na velikonočni ponedeljek, 2. aprila 2018, so imeli v Sydneyu po maši pirhovanje: 105 ljudi; v Adelaidi 23 in v Kew 42. Tudi v mesecu maju štejemo nedeljnike po vsej nadškofiji Melbourne. Te podatke pošljemo na urad generalnega vikarja nadškofije pred 1. junijem, da jih potem pošlje na osrednji statistični urad v Vatikan, ki potem vsako leto izda letopis s podatki za vesoljno Cerkev.

MATERINSKI DAN smo kot občestvo praznovali teden dni pred samim praznikom, pri sveti maši in nato še v dvorani, kjer so učenci Slomškove šole ob vodstvu učiteljice mag. Julie Kure Bogovič ter staršev pripravili materam voščilo. Čestitke vsem mamam in starim mamam, nonam, babicam!

Letos mineva sto let od konca 1. svetovne vojne, ki je terjala nad 16 milijonov življenj, samo fronta ob reki Soči nad milijon žrtev. V spomin na vse solze mam in žena, ki so jokale za svojimi sinovi in možmi, ter za vse neposušene solze mater vseh časov je Peter Bole povedal na pamet Gregorčičevo pesem *Soči*. Hvala tudi za krožnik dobrot za skupno mizo, da je bilo tudi tako praznično. Prvo in zadnjo nedeljo v maju zapojemo pred sklepom svete maše litanije Matere Božje z odpevi. To je prelepa slovenska posebnost.

ŠMARNICE imamo letos v maju ob petkih in nedeljah pri sveti maši. V letošnjem zlatem jubilejnem letu naše cerkve se srečujemo s pobožnostjo slovenskega občestva v Avstraliji do nebeške Matere Marije: pobožnosti, Marijine podobe, kapelice, romanja, bandere, odmev brezjanske Marije Pomagaj in Svetogorske Kraljice v deželi Južnega križa, ...

SVETI KRST: FREDERIK Matthew Francis BONNICI, rojen 04.09.2017, Parkville VIC. Mati Barbara Brožič, oče Edward Bonnici. Botra sta Mark in Robert Brožič, priča krsta Lauren Kristen Harrower. Sv. Ciril in Metod, Kew, 06.05.2018. Čestitke družini, botrom ter starim staršem Brožič in Bonnici.

Anita Pleško je praznovala 97. rojstni dan.
Čestitke in z Božjim žegnomo naprej!

Letos so bile v Kew na praznovanju materinskega dne izžrebane tri mame in stare mame: Tilka Horvat, Milka Kutin in Ivanka Jerič. Cvetlice so jim izročili: Lana Thomson, Jacob Grilj in Renee Mills.

Ob praznovanju materinskega dne smo se spomnili 100. obletnice konca prve svetovne vojne ter vseh mam, ki so izgubile svoje. Peter Bole je povedal na pamet Gregorčičevo pesem *Soči*.

NA BINKOŠTNI PRAZNIK, v nedeljo, 20. maja 2018, je v Kew ob somaševanju p. Cirila daroval sveto mašo Fr. Robert (Bob) Matthews OFM, vikar frančiškanskega samostana St. Paschal v Box Hillu. Pater David je daroval sveto mašo v Perthu ob 2. uri popoldne za tamkajšnje rojake v cerkvi St. Kieran's v Tuart Hill.

svet in tudi pododbor za pripravo slovesnosti v jubilejnem letu se trudita, da bo odmev tega jubileja naše cerkve doživela tudi živa Cerkev našega sedanjega slovenskega občestva. Imamo veliko pobud in načrtov, ki vam jih razgrinjamo tudi v teh Mislih.

SEJA PASTORALNEGA SVETA je bila na binkoštni ponedeljek, 21. maja 2018, ob 7. uri zvečer v dvorani Baragovega doma. Pastoralni

TELOVSKA PROCESIJA bo v nedeljo, 3. junija. Sodelovanje so obljubila vsa slovenska društva.

MAŠA V GEELONGU bo v nedeljo, 10. junija 2018, ob 11.30 dopoldne v dvorani Slovenskega društva Ivan Cankar, 100 Asher Road, Lovely Banks. **V juliju** pa v nedeljo, 8. julija, **spet v cerkvi Holy Family v Bell Parku ob 12.15 popoldne**. Ob 5. uri popoldne je drugo nedeljo v mesecu redno sv. maša v **ST. ALBANUSU**.

Šolarji s starši
po blagoslovu ob začetku
šolskega leta.

Naši prostovoljci: Peter Belec je na vrtu Baragovega doma in Doma matere Romane s kamni obložil vrtno grede. Pogosto potrebujemo pomoč Petra in Martina Bole. Vidimo ju pri delu, ko sta menjavala dotrajane lesene tramove ob Domu matere Romane, kjer sta opravila tudi več drugih del. Nevihta in močan veter sta nam v nadstrešku dvorišča Baragovega doma poškodovala del strehe. Johny Burlovič (na desni) nam je priskrbel nove strešne plošče in pripeljal Bojana Jeleniča (na lestvi) in Tima Martino. Vsi so delo opravili za Božji lon. Bog povrni vsem sodelavcem in dobrotnikom naše cerkve in misijona.

V času odsotnosti patra Cirila v juniju in juliju 2018 se obračajte v vseh zadevah na patra Davida Šrumpfa, telefon: 03 9853 7787, njegov mobitel: 0497 097 783. Pater Ciril bom v tednu od 17. do 22. junija 2018 na prošnjo provincialnega ministra vodil duhovne vaje za frančiškane v Nazarjah v Savinjski dolini, nato pa preživel še nekaj časa s 95-letno mamo Marijo, bratoma Jožetom in Tonetom ter sestro Marijo in njihovimi družinami ter seveda s sobrati frančiškani po samostanih, ki jih imamo po vseh koncih Slovenije. Presenečenje pa pripravljajo

tudi sošolci iz osnovne šole, saj je letos junija 50 let, kar smo se poslovili. Prijetno bo seveda tudi srečanje z učiteljico Slavko, ki je poučevala in kot razredničarka spremljala učence vse od 3. do 8. razreda osnovne šole v Stopičah pri Novem mestu v letih 1963 do 1968. Petdeset let bo minilo letos že tudi, ko smo p. Bernard Goličnik, p. Peter Lavrih, p. Niko Žvokelj, p. Ciril Božič in že pokojni p. Franci Pivec kot dečki iz različnih koncev Slovenije prišli v samostan Marijinega oznanjenja v Ljubljani na Tromostovju, od koder smo septembra 1968

pričeli obiskovati 1. razred gimnazije. Se vidi, da pišem v razpoloženju jubilejev!

Wodonga, 8. aprila 2018: Po sveti maši p. Ciril vedno odgovarja na vprašanje občestva: "Kaj je novega?"

DAN SLOVENSKE DRŽAVNOSTI

praznujemo 25. junija. Naše domovine se bomo spomnili pri maši v nedeljo, dan prej, 24. junija. Teden dni pozneje, **v nedeljo, 1. julija 2018, pa bomo praznovali ŽEGNANJE, praznik naših zavetnikov svetih bratov Cirila in Metoda. Slovesnost bo ob 10. uri dopoldne vodil v naši cerkvi pater Darko Žnidaršič iz Sydneya.**

HVALEŽEN SPOMIN PATRU BAZILIJU

V nedeljo, 5. avgusta 2018, se bomo še posebej spomnili patra Bazilija ob 21. obletnici njegovega pogreba. Zanj bomo darovali sveto mašo, nato pa se mu poklonili še z njegovo poezijo, glasbo in pesmijo v duhu njegovega verza iz pesmi *Križani: A v duši moji pogled Gospodov razplamti se v nov sijaj...*

MARIJINO VNEBOVZETJE – veliki šmaren bomo praznovali v sredo, 15. avgusta 2018. Ta dan je zapovedan praznik. Praznična sveta maša bo v Kew ob 10. uri

dopoldne z obnovitvijo posvetitve slovenskega naroda Materi Božji.

Tretjo nedeljo v avgustu, 19. avgusta 2018, bo med nami v Kew nadškof dr. Denis Hart. Obljubil je, da bo z nami ob 10. uri daroval sveto mašo in se pridružil praznovanju našega jubilejnega leta.

Teden dni pozneje pa smo mi povabljeni v katedralo St. Patrick's Cathedral v Melbournu k MAŠI NARODOV. Najprej bomo spet v Kew teden dni pred očetovskim dnevom kot občestvo praznovali ta praznik, potem pa bomo poromali v stolnico, kjer bo ob 2. uri popoldne molitev rožnega venca ter nato ob 3. uri popoldne slovesna maša narodov. Naša slovenska skupnost je že 66 let tudi del Cerkve v nadškofiji Melbourne. Nismo številni, smo pa dejavni in spoštovani, zato je našo domovino že dvakrat obiskal nadškof dr. Denis Hart, ki je patru Cirilu maja 2015 tudi zaupal odgovorno služenje škofovega vikarja za priseljence in begunce v nadškofiji, kjer deluje skoraj petdeset duhovnikov za 27 narodnostnih skupin.

Srečanje z ministrom

Elizabeth Robertson, Regional Director Victoria & Tasmania, Department of Home Affairs je poslala patru Cirilu naslednje prijazno vabilo:

Dear Father Ciril A Bozic,

As you will be aware from our recent engagements and from various media reporting the Department of Home Affairs was formally established in December 2017.

One of the key responsibilities of the Department is the national leadership for Multiculturalism and I look forward to partnering with you in coming months to advance key issues in Victoria.

It is with great pleasure that I would like to formally invite you to attend an event to meet with the new

Federal Minister for Citizenship and Multicultural Affairs, The Hon Alan Tudge MP, to discuss the Government's commitment to maintaining our successful multicultural society, based on fostering integration and social cohesion.

Minister The Hon Alan Tudge MP in p. Ciril.

Srečanje z ministrom in njegovimi sodelavci je bilo v ponedeljek, 30. aprila 2018, v Melbournu, kjer se nas je zbralo kar nekaj povabljenih iz različnih narodnih skupin. Nekateri ministri sodelavci so p. Cirila poznali že z raznih drugih srečanj, na katera je bil povabljen kot škofov vikar za priseljence in begunce v nadškofiji Melbourne, zato je bilo to srečanje še bolj domače.

NAŠI POKOJNI

MARIO PODGORNİK je umrl 22. februarja 2018 v starosti 86 let. Pokopan je bil 28. februarja na pokopališču Portalington v Geelongu. Zapušča ženo Vero in hčerko Violeto z družino, smo prebrali v časopisu Herald Sun, 24. 2. 2018.

Žaro s pepelom pokojnega **ROBERTA BAČIČA** (umrl 27.10.2015, star 77 let) smo končno lahko položili v grob v sredo, 28. marca 2018, ob 13. uri na pokopališču Keilor; naši skupni slovenski grobovi, številka L942. Pokojni Robert ni imel v Avstraliji nobenih sorodnikov. Bil je član Slovenskega društva Jadran in tudi pevec zbora Planika, zato mu je Jadran pripravil pogreb, h kateremu so se zbrali člani, prijatelji in sovaščani. Pevci Planike so mu ob grobu zapeli. Zahvala gospe Romani Žetko, predsednici društva Jadran, da je uredila vse potrebno za to slovo.

ALOJZ HRIBERNIK je umrl 4. marca 2018 v domu za starejše Carinya Nursing Home v Frankstonu. Rojen je bil 4. marca 1936 v Špitaliču, občina Slovenske Konjice. Njegovi legalni predstavniki so določili, da je bil v kapeli starostnega doma v Frankstonu poslovilni obred v sredo, 16. maja 2018, ob 11. uri dopoldne. Isti dan je bila zjutraj darovana sveta maša zanj v naši cerkvi v Kew. Telo je bilo kremirano in žara položena v grob na pokopališču v Kew. V domovini živita še brata Tone in Jože, sestra Fanika pa je že pokojna, nam je sporočil nečak Zvonko, sin pokojne Lojzetove sestre Fanike, ki je strica Alojza obiskal leta 2000 in 2003. Sožalje vsem njegovim.

FRANK VALENČIČ je umrl 5. marca 2018 v mestu Traralgon VIC v Gippslandu. Rojen je bil 1. aprila 1934 v vasi Šembije pri Ilirski Bistrici v družini kot peti otrok: pred njim so bili bratje Stanko, Vid, Jože in Anton, za njim pa še sestra Marija in Ivanka. Pogrebno mašo je opravil Fr. Francis Otobo v cerkvi St. Michael's v Traralgonu 24. marca 2018. Sožalje družini in sorodnikom v Sloveniji.

DAVID MICHAEL BERGOČ je umrl 10. marca 2018 v bolnišnici Monash v Claytonu. Rojen je bil 22.7.1968 v Melbournu. Pogrebne molitve so bile v ponedeljek, 19. marca, v cerkvi St. John Vianney v Mulgrave; sledila je privatna kremacija. Rožni venec zanj so molili v nedeljo zvečer ob 6. uri v kapeli pogrebnega zavoda Allison Monkhouse, Springvale. Sožalje ženi Sarah in družini, očetu Francu ter sorodnikom.

ANA KAPAUN roj. LIPOVNIK je umrla 23. marca 2018 v Mt Waverley. Rojena je bila 21.04.1927 v Mariboru. Pogrebni obred je bil v kapeli pogrebnega

zavoda Tobin Brothers, 294 Burwood Highway, East Burwood, na veliki četrtek, 29. marca 2018. Sožalje hčerki Mary in družini.

VIDA KOSHIR (KOŠIR) roj. ČERNIGOJ je umrla na veliki petek, 30. marca 2018, v bolnišnici Alfred Hospital v Prahran-u (Melbourne). Rojena je bila 10.03.1920 v Trstu. Pogrebni obred je bil v soboto, 14. aprila 2018, v kapeli pokopališča Bunurong Memorial Park, kjer sva ga oblikovala pastor baptistične Cerkve Scott Mitchell in p. Ciril. Vidin sin Fred je namreč zelo dejaven v skupnosti baptistične Cerkve. Pokopana je bila na pokopališču Frankston Cemetery v ponedeljek, 16. aprila, v grobu s pokojnim možem Srečkom (Felixom), ki je umrl 25.02.2006. Sožalje sinovoma Fredu in Paulu ter sorodnikom v Sloveniji.

ZDENKA (STELLA) AGAPITO roj. KONTIĆ je umrla 6. aprila 2018 v bolnišnici v Box Hillu. Rojena je bila 26.6.1946 v kraju Marčanegla v hrvaški Istri. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v petek, 13. aprila 2018. V ponedeljek potem je bila kremirana v Lilydale Crematorium. Sožalje možu Sergio-ju, otrokom Johnu, Edwardu in Jenny z družinami, bratu Josipu v domovini, sestri Olgi v Benetkah ter ostalim sorodnikom in prijateljem.

ALBINA STARC roj. BUCAJ je umrla v nedeljo, 8. aprila 2018, v domu San Carlo for the Aged v South Morang. Rojena je bila 29.01.1929 v kraju Zanimgrad pri Kopru. Pogrebni obred je bil v petek, 13. aprila, v kapeli pogrebnega zavoda Le Pine v Ivanhoe. Pokopana je na pokopališču Preston Cemetery. Mož Mirko, doma iz Črnega Kala, je umrl 11.03.2007. Sožalje hčerki Sylviji s hčerko Casandro in hčerki Susanae ter ostalim sorodnikom.

ANA FATUR roj. REBEC je umrla 20. aprila 2018 v domu za starejše v Ringwoodu. Rojena je bila 1. julija 1928 v vasi Trnje pri Pivki. Mož Ivan je umrl 26.07.1991 (Misli, avgust 1991, stran 203). Pogrebni obred je bil v družinskem krogu v petek, 27. aprila, na pokopališču Lilydale Memorial Park. Sožalje sinovom Dušanu, Francu in Ivanu ter hčerki Veri z družinami, sestri Slavki Lumba v NSW ter sestri Ivanki v Sloveniji.

IVANKA NANUT roj. STERLE je umrla 20. aprila 2018 v domu za starejše v Forest Hill. Rojena je bila 5. junija 1935 v vasi Markovec v Loški dolini. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew v četrtek, 3. maja. Pokopana je na pokopališču Keilor v grob pokojnega moža Viktorja, ki je umrl v bolnišnici v Box Hillu 26.6.1978 (Misli, avgust 1978, stran 247). Sožalje hčerki Helen in sinu Viktorju z družinama ter ostalim sorodnikom.

**Dr. ZVONIMIR
(ZVONE) HRIBAR**

je umrl v nedeljo,
29. aprila 2018, v
domu Wendy Hucker
Nursing Home v
mestu Wagga Wagga
NSW. Rojen je bil
8. februarja 1921 v
Ljubljani. Pogrebna
maša je bila v torek,
8. maja 2018, ob 10.
uri dopoldne v St.

Michael's Cathedral v Wagga Wagga.
Župniku župnije Wagga Wagga South Fr. Paddy-
ju Sykes se je v stolnici in na pokopališču pridružil
pater Ciril. Zvone je pokopan na pokopališču
Wagga Wagga Lawn Cemetery v grob žene Sonje,
ki je umrla 15. avgusta 1983 v bolnišnici v Canberri
(Misli, september 1983, strani 244 – 245). Sožalje
hčerkam Astrid, Miriam in Magdi ter sinu Eddieju,
petim vnukom ter 12 pravnukom.

Dr. Zvone Hribar je bil izredno zaveden Slovenec, iskreno veren, priznan akademik s častnim doktoratom, profesor in pisec več strokovnih knjig za univerzitetne študente. Bil je redni predavatelj ekonomije in računovodstva na Riverina College of Advanced Education v mestu Wagga Wagga. Kadar je predaval v Melbournu, je bil vedno gost patra Bazilija, ki ga je cenil in mu pomagal pri pisanju mnogih uradnih dokumentov za zidavo doma matere Romane. Tone Gorjup se ga hvaležno spominja iz tistega časa, ko je skoraj dve leti preživel v Baragovem domu in je pomagal tudi njemu na radiu 3 ZZZ. Ob 90 letnici rojstva je p. Ciril priskrbel za dr. Hribarja poseben papežev blagoslov v zahvalo za njegovo znastveno in kulturno delo ter za njegovo pokončno držo kristjana za dobrobit Cerkve, družbe in slovenskega občestva v Avstraliji. Priznanje sta mu na njegovem domu na Mimosa Drive v Waggi izročila misijonarka Marija Anžič in p. Ciril.

Gospod, nakloni vsem našim rajnim večni mir in pokoj!
pater Ciril

**Catherine (Cathy) Goldbold
(1975 – 4 May 2018)
was an Australian actress**

Soap star loses cancer battle je bil naslov članka v Sunday Herald Sun v nedeljo, 6. maja 2018, na strani 23. Franciška Šajn je prepoznala Cathy Goldbold ter povedala zgodbo svoji hčerki Ireni, ki nam je to zapisala:

Catherine (Cathy) Goldbold (1975 – 4 May 2018) was an Australian actress. Best known for her roles in The Saddle Club later in Home and Away. Sadly in May 2007 Catherine was diagnosed with brain cancer. She had the tumour removed and began chemotherapy. A second brain tumour developed in January 2018, which provide to be terminal. Catherine passed away aged 43.

Catherine was the daughter of Australian broadcaster Rosemary Margan. Rosemary started her media career as a weather presenter at Melbourne's GTV9 in the 1960s and quickly became everyones favourite. Working in the industry for more than 40 years. Tragically Rosemary Margan died from Cancer on 6 December 2017 just five months prior to her daughter Catherine passing.

Our Slovenian community association with Catherine comes via the Slovenian Sisters in Melbourne - Kew (Sister Silvestra) child-minding centre. At an early age Catherine was looked after during the day by the Slovenian Sisters. While not of Slovenian background Catherine was taught our Slovenian language performing in the church hall at concerts where she sang and spoke fluent Slovenian much to our delight along with the other children. How many of us remember? Often we would stand up while applauding her extraordinary performances especially the performances where she would present products for sale (in Slovenian) emulating her mother Rosemary Margan's presentation of products for sale in national television commercials. May they rest in peace.

Franciška Šajn, Kew

Mirko Lenko je v dvorani v Kew praznoval 60. rojstni dan. Na fotografiji je tretji z desne.

Yanja Srkulj je 12. maja dopolnila 60 let.

Kristina Sango je tudi v maju praznovala 75. rojstni dan. Na fotografiji je druga z desne v dvorani v Kew.

V maju smo nazdravili Ivanu Majcnu za 70 let. Na fotografiji z ženo Sonjo.

Zita Žnidarič je v začetku maja s svojimi domačimi obhajala 80 let.

**Čas mineva, dan za dnev
naglo v nemo večnost gre.
Svet se stara,
a ne staraj nikdar naše se srce;
vedno mlado, vedno čilo
v njem življenje naj kipi,
v mislih krasnih,
v delih blagih
vedno nov naj sad rodi.**

*S tem prelepim voščilom
Ksaverja Meška voščimo
vsem našim slavljenecem,
ki praznujete v letošnjem letu
svoje življenjske ali zakonske jubileje.*

Likovna umetnica Stephanie Jakovac

Dvakrat na leto imamo slovensko sveto mašo v cerkvi St. Augustine's v Wodongi in sicer prvo nedeljo po veliki noči - na belo nedeljo, praznik Božjega usmiljenja, ter na četrto nedeljo v novembru. Wodonga je mesto na meji med Victorijo in New South Wales, 304 kilometre severno-vzhodno od Melbourn, štiri ure vožnje z avtom. Wodonga ima na desnem bregu reke Murray mesto dvojček - Albury in ju poznamo kar v povezanosti imen Albury - Wodonga.

Nekaj tednov pred mojo potjo v Wodongo je poslala prijazno sporočilo o svoji razstavi slik v galeriji v Wodongi gospa Stephanie Jakovac. In ker bom že tam, si bom šel ogledat tudi njeno razstavo, sem nekako tiho načrtoval. Tako je tudi bilo. Telefonski klic je priklical slikarko Stephanie in že se je čez petnajst minut pripeljala s svojim motorjem, da sva si z Marijo lahko potem strokovno ogledala njeno zanimivo razstavo „Regenerate“, kjer začutiš moč, veličastnost in strah gozdnega požara ter nato čez čas moč rasti narave, ko zazelenijo evkaliptusi in pokukajo izpod pepela drobne živobarvne cvetlice. Prostorna, svetla in moderna galerijska soba Art Space v Wodongi je polna te moči ognja in ponovne rasti.

Stephanie - Štefka je svoja otroška leta in mladost preživela med čudovitimi Alpami in Karavankami ter gozdovi Slovenije. Ta okolica jo je že v mladosti ustvarjalno navduševala. Kot otrok je živela na Jesenicah, v Ljubljani pa je dokončala Srednjo aranžersko šolo, kjer jo je med drugimi poučeval Izidor Urbančič, znan slovenski akademski slikar. V tej šoli se je seznanila z zgodovino umetnosti. V času šolanja je pogosto obiskovala slikarske razstave po raznih mestih Slovenije, Hrvaške in bližnjih evropskih deželah. Umetniška dela slikarskih mojstrov so jo prevzemala in umetniško navdihovala.

Leta 1973 je odpotovala v Avstralijo, kjer je v prvih letih delala kot oblikovalka. Prosti čas je posvečala slikarstvu. Po selitvi v

Alburey-Wodonga je osnovala družino in končala dveletno slikarsko akademijo. Deset let je učila likovni pouk na srednji, privatni šoli. Sedaj še vedno uči tečaj risanja in slikanja na akademiji.

Stephanie slika z oljem na platno. Njene slike večinoma prikazujejo spomine iz preteklosti. Rada pa opazuje ljudi iz daljave in v slikah ponazarja njihove odnose. V njenem slikarskem svetu ponazarjanja se pogosto opažajo želje in napor po razreševanju napetosti med novim in starim, med ljubeznijo in sovraštvom, krivdo in odpuščanjem. Številne slikarske naloge rešuje z intimnimi doživetji in barvami, ki ji v celoti dajejo moč in preprostost.

Svojo zrelost je oblikovala in dosegla sredi povsem drugačnega sveta, hkrati pa ji je domači svet še zelo blizu. Stephanie redno obiskuje Slovenijo in druga evropska mesta, ki ji ponujajo ideje in navdih za slikanje. Čuti, da niha med dvema deželama, namreč Slovenijo in Avstralijo, kar pogosto ponazarja v svojih slikah. Njene slike, ki z živimi barvami, sproščene

opazovanju in gibanjem, ponazarjajo spomine in doživetja iz slovenske preteklosti, vzbujajo posebno zanimanje med avstralskimi ljubitelji umetnosti.

Umetnica je za svoja dela prejela veliko nagrad. Njene slike so cenjene in ljubitelji umetnosti jih dobro sprejemajo. Nahajajo se v mnogih privatnih zbirkah okrog sveta in v mnogih državnih zbirkah.

Stephanie redno razstavlja v Avstraliji in petkrat je imela razstavo svojih del v Sloveniji. Razstavljala je tudi na Švedskem in v Italiji. Do sedaj je imela 23 samostojnih razstav in sodelovala je tudi na mnogih skupinskih razstavah.

SAMOSTOJNE RAZSTAVE

1991 "The Highway Gallery", Melbourne; 1993 "Filipov Dvorec", Ljubljana; 1995 "Four Seasons", Melbourne; 1995 "Easter at the Buckland Gallery", Beechworth; 1996 "Colours of Australia" – Dolik Salon Jesenice, Slovenia; 1996 "Kompas Ljubljana", Slovenia; 1996 "Reflections", Albury Regional Art Centre; 1997 "Spectrum of Silence", Creators Gallery, Wodonga; 1998 "The Private Gallery", Sydney; 1998 "The Project Gallery", Wollongong; 1998 "With Artist at Home" – Home Studio, Thoorgoona; 1998 "Tremendous Multicultural Festival", Narrandera; 1999 "AMAC" Autumn '99 Art Exhibition, ABC Gallery, Sydney; 1999 "In Limbo", Harris Gallery, Albury; 1999 Embassy of the Republic of Croatia, Canberra; 2000 "Dare to Dream Again?", Wilson St. Gallery, Albury; 2000 Croatian Olympic Village, Sydney; 2001 "The Sketch Book", Airly Pottery, Wodonga; 2001

"Exhibition in the High Country" Stirling House, Tawonga South; 2002 "Australia in Colour and Form", Kompas, Ljubljana; 2003 "Letting Go", Beehive Art Space, Albury; 2005 "Life En Route", Wodonga Arts Space; 2004 – 2018 "Lubek" Art Studio Exhibition, Albury; 2009 "The Tree of Life, the Tree of Realization, Ljubljana; 2011 "Local Connections", Wodonga Arts Space; 2012 "Tree – a Metaphor of Resilience", Creators Art Space; 2013 "360 Degrees Horizon"; 2014 "Tree – a Metaphor of Resilience", Customs Wharf Galleria, Williamstown; 2015 "Surviving the Bushfires", Clocktower Café Gallery, Moonie Ponds; 2016 "Communicate With Me", MAMA, Albury; 2018 "Regenerate", Art Space, Wodonga.

O svoji zadnji razstavi REGENERATE

– **REGENERACIJA** v galeriji Art Space v Wodongi od 16. marca do 28. aprila 2018 pravi Stephanie:

»Gradivo za ciklus slik na tej razstavi je večletno zbiranje fotografij in risb cvetja, pogorelega drevja in pokrajine na raznih sprehodih po avstralskih gozdovih in planinah. Ciklus slik je nastajal kar tri leta. Prve slike so nastale z oljem na steklu. Pozneje sem nadaljevala s povečanimi gozdnimi cveticami z oljem na platnu. Nazadnje sem naslikala dve večji sliki na platnu, pogorel gozd in druga gozd z novim rastjem.

Publiki sem želela predstaviti gozdne cvetlice, ki jih navadno ljudje ne opazijo na hitrem sprehodu po gozdu. Večinoma se je treba prikloniti ali poklekniti, da bi te cvetlice od bližje pogledali. Požar, ki je v negativnem

smislu nezaželen, je navadno zelo koristen gozdnemu tlu in cveticam. Visoke temperature, dim in pepel omogočajo regeneracijo in obnovo celotnega gozda in posamezno seme se odpre le pod pogoji visokih temperatur ter tako omogočijo novo rast.«
Več o njenem delu lahko pogledate na spletni strani: www.stephaniej.com.au

Rich Glen Olive Estate, Yarrowonga

FRANC IN MARIJA VODUŠEK ter njuna družina so poznani slovenski poslovneži v Avstraliji, še posebej v Viktoriji. Franc je doma iz Liboj in je prispel v Avstralijo leta 1959, Marija je doma iz vasi Kasaze pri Petrovčah in je prišla v Avstralijo leta 1961 – oba sta torej doma iz Spodnje Savinjske doline. Poznala sta se že doma in takoj po prihodu Marije v Avstralijo sta se poročila. Na severu Viktorije ob meji z državo New South Wales sta si ob reki Murray v mestu Yarrowonga že istega leta 1961 uredila dom in kupila trgovino, kjer sta prodajala meso, zelenjavo in živila – nekakšen Milkbar je bil to. Deset let pozneje, leta 1971, so zgradili klavnico in ustanovili podjetje ‚Vodusek Meats‘. Pozneje so postavili klavnico še v mestu Cobram. Bilo je veliko dela, se spominja Franc, saj so imeli 330 zaposlenih.

Vse to so pozneje prodali multinacionalki in leta 1997 so Voduškovci začeli ‚kmetovati‘. Na svojem velikem posestvu so posadili 36.000 oljčnih dreves. In tu se začneja spet nova uspešna zgodba.

Leta 2001 je Franc ob stoti obletnici federacije Avstralije prejel za svoje delo kot lastnik mesne industrije ‚Vodusek Meats‘ ter socialno in

karitativno dejavnost v mestih Yarrowonga in Cobram Centenary Medal, leta 2002 pa še avstralsko odlikovanje OAM: Member of the Order of Australia. Po upokojitvi sta si Franc in Marija postavila prekrasen dom ob jezeru Lake Mulwala v Yarrowongi, mesnico v središču Yarrowonge je prevzel sin Rodney, kmetijo pa sin Daimien. Hčerka Sonja, najstarejša od njihovih otrok, je sedaj generalna menedžerka velike hotelske verige The Peninsula Hotels v Tokiju na Japonskem.

V reviji Royal Auto RACV, april 2018, je na straneh 6 – 7 in na straneh 22 – 26 ter še na strani 28 precej fotografij s posestva Rich Glen Olive Estate, kjer sedaj nadvse uspešno delujeta **DAIMIEN in njegova žena ROS VODUŠEK**; pomagajo jima že otroci Hannah,

P. Ciril, Marija in Franc ter Ros in Damian Vodusek.

Jack, Ava in Max ter seveda marljivi sodelavci. Farma je oddaljena 7 kilometrov zahodno od Yarrowonge na naslovu:

734 Murray Valley Highway, Yarrowonga VIC 3730, telefon 03 5743 3776.

Dan po maši v Wodongi sva Marija in p. Ciril v ponedeljek, 9. aprila 2018, obiskala Franca in Marijo Vodušek, nato pa smo se vsi skupaj odpeljali k podjetnima in gostoljubnima Ros in Daimieniu, ki na posestvu poleg oljčnega olja pridelujeta in proizvajata še nad 150 drugih naravnih proizvodov, ki jih je mogoče kupiti v izredno lepo urejeni trgovini s prijaznimi prodajalkami. Poleg trgovine je tudi kavarna, kjer postrežejo s pijačo in doma pridelanimi dobrotami, juho, testeninami, kruhom, sirom, sadjem, solatami. Ros je namreč poleg menedžerke tudi poklicna kuharica. Pripravljajo tudi muzej. Vse to je postavljeno v izredno lepo urejenem okolju z vrtom in igračami za otroke, saj se tu rade ustavljajo mlade družine. Posestvo je odprto vsak dan v tednu od 9. ure dopoldne do 4. ure popoldne;

zaprto je seveda za večje praznike.

V letošnjem aprilu so pričeli z obiranjem sadov oljke. Delo traja dva meseca dan in noč. Poleg družinskih članov je seveda polno zaposlenih tudi vseh 35 uslužbencev, ki v tem času dajo na stran svoje redno delo, da je obiranje čim prej končano. Obrane sadeže sprešajo (stisnejo) na farmi že po treh urah. Ros je povedala, da je za pol litra izredno čistega oljčnega olja (Extra virgin olive oil) potrebnih okrog 700 sadežev. Veliko truda je potrebnega za liter olja! Na Voduškovem posestvu je poleg truda začutiti tudi izredno predanost in ljubezen do zemlje, njenih sadov in ljudi, katerim so sadovi zemlje in njihovega prizadevnega dela namenjeni.

Bog daj srečo!, smo na kmetih pozdravljali ljudi, ki so delali na njivah, vinogradih, travnikih ali gozdovih. S pozdravom: Bog daj srečo!, smo se tudi poslovili od prijetnih in delavnih Voduškovih v Yarrowongi.

pater Ciril

Utrinki Cilke Žagar iz Lightning Ridge

Dolgčas

Za velikonočne praznike pridejo otroci vedno na obisk. Zelo prijetni vnuki se upirajo strogemu očetu na isti način, kot se je njihov oče upiral pravilom svojega očeta. Večkrat spomnim sina, da sem skozi take in podobne probleme že enkrat šla. Seveda so potrebe in zahteve drugačne in bolj težko uresničljive, kot so bile v preteklosti. Moj sin pravi, da je bilo vse bolj prijetno in enostavno v starih časih. Zdaj otroke ne smeš niti grajati, kaj šele, da bi jih tepel. Imajo vse, kar si poželejo in jim je dolgčas, ker nimajo kaj delati. V naši mladosti smo se veselili trenutkov, ko ni bilo treba nič delati, pravi moj sin. Našli smo svoje igre in igrače in družbo. Nikdar ni bil dolgčas.

Harmony Day

Včeraj, 25. marca 2018, smo praznovali Harmony Day - mednarodni dan prijateljstva. Pravzaprav v Lightning Ridgeu vedno kaj praznujemo, ker se vsi poznamo in se imamo tudi vsi radi. Zato radi poklepeta, kjerkoli se srečamo. Pravijo, da je malo mesto kraj, kjer ni veliko videti in delati, a kar slišiš, to nadomesti.

Tu živi sedemdeset narodnosti in smo vsi malo odrezani od svojih domačih, zato enostavno hitro posvojimo vsakega, ki pride.

Pri moji mizi so bili mati dvanajstih otrok iz Nove Gvineje, pianist iz Rusije, zdravnik iz Indije, mlada Pakistanka z otroci, psihologinja iz Fiji in prijateljica iz Švedske. Okrog deset ljudi je na odru izrazilo ljubezen do mesta in ljudi ter hvaležnost, da so del naše skupnosti. Samo eno življenje nam je dano, zato je prav, da praznujemo vsak trenutek.

Res, vsako priliko izkoristimo, da se srečamo in izrazimo veselje, da smo med prijatelji.

Drugi teden bo teden starejših - Seniors Week in bodo lokalne prireditve vsak dan, tako da bomo vsak dan praznovali. Za tem pride Anzac Day in Aboriginal Day in tako naprej. Zdravnik je priporočal, da praznujemo dan zdravja - Health Day in to bomo praznovali v juniju. Vedno smo vsi povabljeni. Občina nameni nekaj denarja za praznovanje, a povečini prostovoljne skupine pripravijo pojedino in zabavni program. Tudi naš župnik pravi, da je bolj prijetno videti vesele ljudi in da preveč resni obrazi delujejo depresivno. Posebno verniki da bi morali pokazati več velikonočnega veselja. Vedno manj nas je v cerkvi in pravi naš novi župnik: »To je vaša cerkev. Če se hočete tu družiti, morate sodelovati in vzdrževati to skupnost. Jaz potujem 80 kilometrov do tu, in če me ne rabite, ne bom prišel.«

Iz knjige ŠALE ZA STARA LETA **Zbrala Helena Leber**

Starejša gospa se je ustrašila starosti in je pohitela k starejšemu zdravniku ter ga takoj vprašala, kaj je nevarnost starosti? Nakar je doktor odgovoril, da so tri najhujše: POZABLJANJE je prvo in drugi dve? In drugi dve, vprašuje gospa. Ah, oprostite: SEM POZABIL, je odgovoril starejši doktor.

Ko si star, te boli skoraj vse, kar imaš; kar pa te ne boli, je že odpovedalo.

Če te v starih letih zjutraj, ko se zbudiš, nič ne boli, si verjetno ponoči umrl.

Če dolgo živiš - si dolgo star.

Vsi smo se rahlo vznemirili, ko smo se zavedli, da je lahko konec našega nedeljskega druženja. Vera je vedno imela glavno vlogo pri družabnem življenju, ker smo vse mejnike življenja tam praznovali. Tudi ko potujemo, si radi ogledamo znamenite cerkve, kjer so umetniki vseh vrst dobili spodbudo za svoja ustvarjanja v svojem odnosu do Boga. Spomnim se Aboriginov, ki sem jih pripravila h krstu. Ponosno so povedali, da so zdaj člani katoliške skupnosti. Le redki so se kdaj na cesti resnično srečali z belci, a v cerkvi so si podali roke, ko so si zaželeli mir. Ta fizični dotik je bil za mnoge prvi osebni korak sprave. Tudi belci so začutili potrebo, da bi sledili Jezusovemu zgledu in se približali ljudem, ki so jih prej prezrli kot nepomembne. Velikokrat srečam predvsem starejše ljudi, ki se potožijo, da jih nihče ne obiše. Preveč je druge zabave in ni časa. Vsak dan plavam v bazenu s prijateljicami in znankami. Imam občutek, da vse čakamo, da povemo ena drugi o svojem življenju. Počasi plavamo in vse, kar nam leži na duši, si delimo. Res je, kot pravijo: če si deliš srečo s prijatelji, je to dvojna sreča, in če poveš svoje probleme in žalosti, se te za polovico zmanjšajo. Ko sebe slišimo, tudi lažje najdemo rešitev za vsakdanje probleme. Spoved res razbremeni dušo.

Resnično star je danes samo tisti, ki se spomni tistih časov, ko so resne napake delali ljudje in ne računalniki.

Nikoli pa nismo prestari, da ne naredimo novih neumnosti.

»Če vas bo kakšna zadeva znova vznemirila, jo enostavno pozabite, saj če si jo jemljete stalno k srcu, vas psihično preveč obremenjuje in zato trpite,« je doktor rekel pacientu. »Hvala za nasvet, gospod doktor. Upošteval ga bom, ko mi boste poslali račun za zdravljenje.«

16. Slovenski festival v Geelongu

Čas zelo hitro teče in leta bežijo. Tako je 28. in 29. aprila 2018 potekal že 16. Slovenski festival, ki je bil tokrat v Slovenskem društvu Ivan Cankar v Geelongu.

Letos mineva že 30 let, odkar je Svet slovenskih organizacij Viktorije (SSOV) priredil prvi slovenski »Tabor« oz. »Festival«. To je bilo 12. in 13. marca 1988 na društvu Planica v Springvale, udeležilo pa se ga je tudi nekaj društev izven Viktorije.

SSOV si prizadeva, da se slovenska skupnost v Avstraliji druži in skupno veseli ob nastopanju mladine ter umetnikov, saj hočemo tako vzpodbuditi mlajšo generacijo, da bi obdržala slovenski jezik, slovensko kulturo in običaje, ki smo jih mi podedovali od naših prednikov. Pokazati hočemo tudi drugim narodom,

kaj slovenska skupnost zmore, čeravno je naša rojstna domovina majhna – a v petju in kulturi velika in bogata. Tako smo v soboto, 28. aprila 2018, spet predstavili delček naše kulture, našega bogastva, na kar smo ponosni in želimo, da bi naša mlada generacija nadaljevala. Imeli smo lep in zanimiv kulturni program. Na oder so prišli mladi v narodnih nošah iz slovenske šole Misijona v Kew, z društva Planica

in z društva Ivan Cankar Geelong. To so bili mladi tretje generacije avstralskih Slovencev. Veselo so pozdravili zbrane v slovenskem in angleškem jeziku ter nam zaželeli prijetno počutje in veselo zabavo. Odrasli nastopajoči so lepo predstavili del Cankarjeve zbirke

Podobe iz sanj, odlomek zadnje črtice *Velika maša* ter Cankarjevo pesem *Oblatil sem*. Prisluhnili smo tudi pesmi *Mati domovina*, avtorja Toneta Krkoviča. Drugi dan festivala, v nedeljo 29. aprila, je bilo na razstavi prikazano prekrasno ročno delo pripadnice mlajše generacije. To je lep pokazatelj, da slovenska kultura med nami še živi. Prisotni, vključno s častnimi gosti, smo bili

presenečeni nad tako bogato zbirko ročnih del. Posebno zanimiva je bila tudi razstava fotografij, ki prikazujejo prihod priseljencev v letu 1950 in njihovo prvo delo po raznih tovarnah.

Našo mlado generacijo vzpodbujamo, naj pokažejo svoje sposobnosti in spoštujejo naše delo ter kulturo svojih prednikov. Hvala vam vsem in pogumno naprej!

Občudovali in navijali pa smo na balinišču, da bi krogle ubogale in razveseljevale balinarje. Najmlajši so se veselili pri živalih in jih pestovali in otroci so ponosno kazali pobarvane obraze v podobah raznih živali. Odrasli smo nestrpno čakali, kdo bo najsrečnejši pri srečelovu, ob razstavi slaščic, ki je privabila mnoge občudovalce, pa smo držali pesti in ugibali, katera bo najboljša in najbolj okusna. Vzdušje je bilo prijetno,

ljudje so bili dobro razpoloženi in mnogi so se veselo vrteli ob zvokih muzike. Ob zaključku vsega veselja in doživetja na 16. festivalu smo se poslavljali in odpotovali na svoje domove v mislih, kakšna pa bo prihodnost?...

Lucija Srnec

On the 28th and 29th of April 2018, the Australian-Slovenian community gathered at the Slovenian Club 'Ivan Cankar Geelong' to celebrate the 16th Biennial Slovenian Cultural Festival.

Amongst representatives of many Slovenian Associations and organisations, joining us were Her Excellency Mrs Helena Drnovšek Zorko, Ambassador of the Republic of Slovenia; Ms

Christine Couzens MP, Member for Geelong, representing the Minister for Multicultural Affairs, Victoria; Mrs Inga Peulich MLC, Shadow Minister for Multicultural Affairs, Victoria. The opening of the festival was wonderfully officiated by Councillor Eddy Kontelj, Honorary Consul for the Republic of Slovenia in Victoria and Councillor of the Greater City of Geelong. Our theme this year "Združeni gremo v bodočnost" (United in the Future) is incredibly relevant – we are not a large ethnic community here in Australia however uniting together gives us strength to face the challenges ahead. The festival gave us the opportunity to unite together: united in our cultural heritage, celebrating through song, dance and speech, to keep our cultural identity alive in our community.

On behalf of the Council of Slovenian Organisations of Victoria, I warmly thank everyone who worked tirelessly to make this successful festival a reality – to the volunteer committees, the performers of the Cultural concert, to Mr Karlo Bole, President of Slovenian Association 'Ivan Cankar' Geelong and his energetic, friendly team for hosting the event. I thank the Executive Committee and the participating organisations of the CSOV and their Council delegates - Slovenian Association Melbourne, Slovenian Association Ivan Cankar Geelong, Slovenian Association

Planica, Slovenian Social Club Jadran and the Slovenian Welfare & Information Office.

A big thank you to our sponsors for their wonderful, ongoing support – many who have supported us over many years - the Victorian Multicultural Commission, the Government of the Republic of Slovenia, Supreme Caravans, Broadway Travel & Tours, Grants Broadcasters, Mr John Kodrič, Mr Milan Kokol, Ms Julija Čampelj, Mrs Romana Žetko, Mr Karlo Bole. Thank you all for your support.

Frances Urbas-Johnson
President CSOV Inc.

Iz kluba Jadran

Tudi letos smo na slovenskem klubu Jadran praznovali materinski dan.

Udeležba je bila dobra, glasba primerna generaciji, hrana in pijača na razpolago. Vzdušje je bilo prijetno. Včasih zadostuje že to, da čas preživimo v družbi svojcev in prijateljev. Kakor že vrsto let je nastopil pevski zbor Planika. Dan

so nam pa popetrili tudi otroci, z recitacijami posvečenim mamicam. V slovenščini je nekaj pregovorov prebrala Marija Iskra. Za mater leta je bila izbrana Milka Jaksetič, prijetna in družabna članica kluba že od vsega začetka. Čestitamo!

Maria Iskra

Ogled razstave Begonij v Balaratu.

Praznovanje materinskega dneva.

Slovenian Mission Adelaide

p. David Šrumpf OFM
51 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007
Poštni naslov:
PO Box 156,
WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbournu:
03 9853 7787; E-mail:
slomission.adelaide@gmail.com

Postni čas nas je v velikem tednu privedel do največje skrivnosti naše vere, do Kristusovega trpljenja in smrti na veliki petek. A kristjani ne ostanemo pod križem – velikonočno jutro se že svita in vstali Kristus nam zagotavlja, da bo tiste, ki mu bodo ostali zvesti na križevem potu, na križu in v grobu, popeljal tudi v velikonočno jutro večnosti. Praznovanje teh skrivnosti nam vsako leto daje priložnost, da utrdimo svojo vero v »naše vstajenje in večno življenje«, kot molimo v apostolski veroizpovedi.

je običajno udeležimo skoraj vsi duhovniki, ki delujemo v nadškofiji. Tako pokažemo edinost z nadškofom, ki se izraža tudi v svetih oljih, ki jih nadškof blagoslovi oz. posveti in jih uporabljamo duhovniki po vsej nadškofiji, ko delimo zakramente krsta in bolniškega maziljenja.

Spomin Jezusove zadnje večerje na **veliki četrtek** je tudi priložnost, da se srečamo z Jezusovo novo zapovedjo ljubezni, ki je ni samo izrekel, ampak tudi ponazoril, ko je apostolom umil noge. To

ljubezen smo poskušali pokazati tudi z darovi v okviru akcije **Project Compassion**, ki je letos potekala pod geslom **Za pravično prihodnost**. V šparovčkih smo zbrali 510,50 dolarjev. Bog povrni!

Spominske obrede Jezusove smrti na **veliki**

Naša praznovanja v teh dneh so potekala po ustaljenem sporedu, kot vsako leto. Na **cvetno nedeljo** smo blagoslovili zelenje, v glavnem vejice z naših oljčnih dreves, in poskušali podoživeti Jezusov slovesni vhd v Jeruzalem le nekaj dni pred njegovim trpljenjem. Zaradi močnega vetra smo imeli blagoslov v cerkvi. Pri maši smo prisluhnili pasijonu, kot ga je zapisal evangelist Marko. Pri branju so sodelovali Rosemary Poklar, Silvana Scandrett-Smith in Ivan Legiša. Bog Ionaj!

V adelaidski nadškofiji je vsako leto na **ponedeljek velikega tedna** v samostanu pasionistov duhovna obnova za duhovnike, zvečer pa v stolnici **krizmena maša**, ki se

petek smo imeli ob 3. uri popoldne, to je ob času, ko je po poročanju evangelistov Jezus na križu umrl. Pasijon po Janezu smo brali isti bralci kot na cvetno nedeljo. Naši darovi so bili namenjeni kristjanom v Sveti deželi. Zbrali smo 175,65 dolarjev. Na **veliko soboto** pa smo popoldne najprej blagoslovili velikonočna jedila, zvečer pa smo se zbrali k velikonočni vigiliji, kjer smo po slavju luči in poslušanju Božje besede **slovesno zapeli ALELUJA** in odprli svoja srca velikonočnemu veselju. Alelujo smo slovesno zapeli še na začetku **velikonočne procesije**, ki smo jo imeli v nedeljo pred sveto mašo, sicer pa petje ali ponavljanje vzklika Aleluja zaznamuje še posebej velikonočni čas.

HVALA **Rosemary Poklar** in vsem drugim, ki ste sodelovali pri bogoslužjih s petjem, branjem, ministriranjem ali na druge načine. Hvala **Angeli Dodič**, ki je skrbel za okrasitev, **Nadi Čargo** za šopke na oltarju, **Danilu Kreseviču**, ki je organiziral, da je bila

cerkev vedno lepo počiščena in vsem, ki ste kakor koli pomagali. Naj tokrat omenim **Ano Brown**, ki običajno fotografira, da lahko ta naša poročila opremimo tudi s fotografijami. Bog povrni!

1. maja, ko je po mnogih državah delavski praznik in praznujemo **praznik sv. Jožefa Delavca**, smo pričeli s **šmarnično pobožnostjo** v čast naše nebeške matere Marije. Letos se v razmišljanjih

ustavljamo ob **brezjanski Mariji Pomagaj** in njeni podobi. Kot Kraljica Slovencev krasi mnoge slovenske domove v domovini in po svetu, upam, da tudi vaše; krasi naše slovenske cerkve in, upam, predvsem naša srca.

Materinski dan, ki je bil na drugo nedeljo v maju, 13. maja, smo praznovali že teden prej pri sv. maši. Pokojnih mater smo se s hvaležnostjo spomnili za njihovo ljubezen in za vse njihove žrtve, žive matere pa smo za njihovo ljubezen in skrb počastili ob koncu maše s kratkim programom. **Hvala Vidi Končina**, ki je program pripravila in hvala vsem, ki ste sodelovali. Bog povrni tudi gospodinjam, ki ste v dvoranci pripravili pogostitev. 20. maja je bila v Adelaidi vsakoletna **Marijanska procesija**. Hvala vsem, ki ste se je udeležili in sodelovali. Pri procesiji vsako leto nosimo tudi svoje bandero Marije Pomagaj. **Hvala Albini Kalc**, da je na bandero prišla napis, ki je lani odpadel – zelo natančno in strokovno delo! Bog lonaj! Sam sem bil ta konec tedna pri rojakih v Perthu, kjer sem v soboto obiskal bolnike, v nedeljo popoldne, 20. maja, pa smo imeli mašo v cerkvi St. Kieran v Tuart Hill ter se nato srečali v Slovenskem klubu.

Ko bodo Misli verjetno že na poti k vam, bomo imeli 3. junija **telovsko procesijo**, saj je to nedelja po prazniku Svetega Rešnjega Telesa in Rešnje Krv. Praznik je tradicionalno sicer v četrtek 31. maja, a je v Avstraliji prenesen na nedeljo. Hvala vsem, ki boste pripravili oltarje in sodelovali pri procesiji.

Na praznik Svete Družine, zavetnice naše cerkve in našega misijona, nas je obiskal adelaidski nadškof Philip Wilson. Takrat smo pričeli tudi jubilejno leto praznovanja **35-letnice blagoslovitve naše cerkve**. Samo obletnico smo slovesno praznovali 4. februarja, ki je bila najbližja nedelja datumu blagoslovitve, 14. februarju (1983). Za to praznovanje je bil med nami bivši provincial slovenskih frančiškanov **dr. p. Mihael Stanislav Vovk** in daroval sv. mašo v zahvalo Bogu za vse milosti in v hvaležnosti ljudem, ki so oz. ste zgradili ta naš skupni dom in ki tvorite živo Cerkev, slovensko skupnost v Adelaidi. Seveda smo se spomnili tudi pokojnih dušnih pastirjev, ki so delovali v Adelaidi: **p. Bazilija**, **p. Filipa Inocenca** in še posebej **p. Janeza Tretjaka**, saj je bila cerkev postavljena pod njegovim vodstvom.

Program materinskega dne je pripravila Vida Končina. Sodelovali pa so: Ana Likar, Ivan Legiša in Silvana Scandrett - Smith ter Ana Maria Zupančič.

Vrhunec in zaključek slovesnega praznovanja pa bo v nedeljo, 28. oktobra 2018. Takrat bosta z nami **ljubljski nadškof p. Stanislav Zore** in naš **frančiškanski provincial p. Marjan Čuden**. Oba poznamo, saj sta bila že med nami, p. Stane večkrat tudi kot provincial. Pred Adelaido bosta obiskala vse naše slovenske cerkve v Avstraliji, saj vse praznujejo okrogle

obletnice: naša in v Wollongongu praznujeta 35 let, v Sydneyju 45 let, **najbolj »častljivo« obletnico pa praznuje cerkev v Melbournu, 50-letnico. Naše iskrene čestitke!**

**MAŠE V NAŠI CERKVI
V PRIHODNJIH MESECIH
(vedno ob 10. uri dopoldne):**

- 24. junij – nedelja, rojstvo Janeza Krstnika*
- 1. julij – 13. nedelja med letom
- 29. julij – 17. nedelja med letom*
- 3. avgust – prvi petek
- 5. avgust – 18. nedelja med letom
- 26. avgust – 21. nedelja med letom, nedelja izseljencev in beguncev
- 31. avgust – zadnji petek v avgustu
- 2. september – 22. nedelja med letom, očetovski dan
- 23. september – 25. nedelja med letom
- 28. september – zadnji petek v septembru
- 30. september – 26. nedelja med letom
- 5. oktober – prvi petek v oktobru
- 7. oktober – Frančiškova in rožnovenska nedelja
- 28. oktober – obisk ljubljanskega nadškofa p. Stanislava Zoreta in provinciala p. Marjana Čudna: slovesno praznovanje 35-letnice naše cerkve.**

Ker bom v času njegove odsotnosti p. Cirila nadomeščal v Melbournu, **ne bomo imeli svete maše v petek, 29. junija, v nedeljo 22. julija in ne v petek 27. julija.**

POKOJNI

MARIJA BERNIK roj. **BERNIK** je bila rojena 22. marca 1922, torej pred dobrimi 96 leti v vasi Velendol v Sloveniji. To je bil majhen zaselek v bližini Gorenjega polja oz. Kanala ob Soči, severno od današnje Nove Gorice. Vas je sedaj prazna, tam ne živi več nihče. Bila je drugi od petih otrok v družini. Odraščala je v težkih časih fašizma in druge svetovne vojne. Leta 1946 se je poročila z Mirkom Bernikom iz bližnje vasi Ukanje in naslednje leto se jima je rodil sin Alojz. Leta 1949 je mlada družina odšla čez mejo v Italijo, kjer se jima je še isto

leto rodil sin Pavel. Naslednje leto so prišli v Avstralijo in prvi dve leti živeli v Queenslandu, kjer je oče delal na plantažah sladkornega trsa. Po dveh letih so se preselili v Adelaido, kjer je že živel njen brat Stanko. Po prihodu v Adelaido je njun prvi sin Alojz zbolel za otroško paralizo in umrl, kar je družino zelo pretreslo. Leto in pol pozneje je imela Marija nesrečo s kolesom in je devet mesecev preživela v bolnišnicah in na rehabilitaciji. Družina je bila vedno tesno povezana s slovensko cerkvijo, katere dobrotniki so bili, in s slovenskim klubom.

Po smrti moža Mirka septembra 1994 je Marija še naprej živela na svojem domu v Prospect, od leta 2012 pa je živela v domu za starejše v Woodcroft, ki je v bližini, kjer ima sin Pavel svoj dom. V velikem tednu jo je zadela možganska kap, in tamkajšnji duhovnik ji je podelil sveto maziljenje. Obiskal sem jo na velikonočni ponedeljek; skupaj s sinom smo preživeli nekaj lepih trenutkov, saj se ji je stanje precej izboljšalo, to pa je bilo zadnjič, da smo bili skupaj. V soboto, 21. aprila 2018, je odšla k Bogu. Od nje smo se poslovili s pogrebno mašo v naši cerkvi v petek, 27. aprila 2018, in jo pospremili na pokopališče Dudley Park, kjer že počivata njen sin in njen mož. Za njo žaluje sin Pavel z ženo Sue, vnukinja Charlie in vnuk Craig ter pravnukinja Mia in pravnuk Lucas, žalujejo pa tudi sorodniki v Sloveniji in Italiji. Naj pokojna mama Marija in vse njeni počivajo v miru!

FRANK GOYAK (GOJAK) je umrl v nedeljo, 29. aprila 2018, v domu za starejše v Ingle Farm (Adelaida). Rojen je bil 8. aprila 1927 v vasi Golac ob hrvaški meji. Bil je osmi otrok v družini desetih otrok, imel je tri brate in šest sester. Šolo je moral po petih letih pustiti, da je lahko delal na kmetiji. Sredi leta 1943 se je star še ne šestnajst let in pol pridružil partizanom. Vojno je preživel, a o teh letih ni rad govoril. Leta 1951 je s svojim dekletom Dinko Ivančič in še nekaj prijatelji odšel čez mejo v Italijo. Od tam so se po nekaj mesecih preko Nemčije odpravili proti Avstraliji, kamor so prišli 5. septembra istega leta. V Bonegilli sta se Frank in Dinka kmalu po prihodu poročila, da sta lahko

ostala skupaj. Naslednje leto se jima je rodil sin Joseph, leta 1956 sin Robert in leta 1964 hčerka Rosemary. Po rojstvu prvega sina so se preselili v Adelaido, v začetku sedemdesetih pa so se preselili na sever, da je bil Frank kot voznik svojega tovornjaka bližje kamnolomom, za katere je vozil. Žena Dinka je leta 1978 zbolela za levkemijo in 18. aprila naslednje leto umrla. Življenje družine se je spremenilo, a je Frank bil odslej v družini oče in mama. Rad je prihajal v slovensko cerkev in klub, kjer je prepeval v zboru. Zadnja leta je preživel v domu za starejše, kjer je v nedeljo 29. aprila umrl zaradi odpovedi srca.

Pogrebno mašo zanj smo v naši cerkvi darovali v petek, 4. maja 2018, potem pa smo ga pospremili na pokopališče Centennial Park in ga položili v grob njegove žene Dinke. Za njim žalujejo družine njegovih treh otrok Josepha, Roberta in Rosemary s šestimi vnuki in vnukinjami ter dvema pravnukoma. V Sloveniji žalujeta za njim njegovi dve sestri, ki še tam živita, ter družine nečakinj in nečakov. Naj pokojni Frank počiva v miru!

OLGA POKLAR roj. BOŠTJANČIČ, rojena 5. februarja 1933 v Zabičah pri Ilirski Bistrici, je umrla 13. maja 2018 v Adelaidi. Od nje smo se poslovili s pogrebno mašo v naši cerkvi 18. maja 2018. Sožalje hčerkama Rosemary in Silvani z družino ter sinu Franku. Več o njej bomo napisali v prihodnji številki Misli.

Msgr. LEONARD FAULKNER, upokojeni adelaidski nadškof,

je umrl v nedeljo, 6. maja 2018. Rojen je bil 5. decembra 1926 v Booleroo Centre v Južni Avstraliji, v naselju skoraj 300 kilometrov severno od Adelaide.

Bil je najstarejši od desetih otrok v družini. Študiral je v Rimu, kjer je bil leta 1950 posvečen v duhovnika, leta 1967 pa je bil posvečen v škofa in postal škof škofije Townsville v Queenslandu. Leta 1983 se je vrnil v Adelaido in bil dve leti pozneje imenovan za adelaidskega nadškofa. Decembra 2001 se je upokojil in še posebej v tem času je rad prihajal v slovensko skupnost in daroval sveto

mašo za praznik Svete Družine, zavetnice cerkve in misijona. Slovenski rojaki ga imajo v lepem in spoštljivem spominu še posebej s teh srečanj, ki se jih je tudi sam z veseljem spominjal, ko sem mu izročil pozdrave ali voščila slovenske skupnosti. Pokojnega nadškofa smo se še posebej spomnili pri maši na zadnjo nedeljo v maju in zanj molili. Pogreb pokojnega nadškofa je bil v ponedeljek, 14. maja 2018. Udeležili smo se ga tudi predstavniki slovenske skupnosti. Po pogrebni maši v stolnici je bil pokopan na katoliškem delu pokopališča West Terrace v Adelaidi, kjer naj v Božjem miru čaka poslednje trombe.

pater David

SPOMINČICE : FORGET-ME-NOTS je tretja knjiga naše DANIJELE HLIŠ.

Je slovensko-angleška zbirka misli o starosti, ljubezni, veri in demenci: »Potrudimo se živeti s srcem, odprtim sprejemati in dajati ljubezen«, pravi Danijela.

Cena knjige je \$15. Knjigo lahko dobite v Baragovi knjižnici ali pri njej osebno.

Pišite na naslov:

Danijela Hliš, Buderim Gardens Retirement Village, 8/405 Mooloolaba Rd.,
BUDERIM QLD 4556.

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147
(02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au

DRUŽINA VSEH DRUŽIN

V maju obhajamo šmarnično pobožnost, v juniju pobožnost vrtnic, pri nas v maju tudi materinski dan in v naših župnijah slovesnosti prvega sv. obhajila in sv. birme. Tudi pri nas smo veseli spet praznovali praznik svete birme in praznik prvega sv. obhajila. Vsi ti veliki dogodki, naše radosti in križi, Božja in naša ljubezen nas kličejo, da se znova izročimo v varstvo sveti Družini.

»Ta župnija se zbira pod varstvom svete Družine in v zadnjem času posebej papež Francišek in dokumenti, ki nam jih pošilja, govorijo o tem, kako naj bi župnija postala družina družin. Ta župnija živi iz živosti družin, ki se zbirajo v tem občestvu, in zato se ve, drage družine, ozirajte v sveto Družino. (...) Niso bili brez težav. Ko rečemo «sveta Družina» in pred seboj zazremo Jezusa, Marijo in Jožefa, odmislimo vse težave, ki jih je ta družina srečevala na svoji poti, ki so jih posamezniki v tej družini srečevali, sprejeli in premagali, zato, da je ta družina postala sveta Družina. Sveta ni bila v tem, da v tej družini ne bi bilo preizkušenj. Sami vemo, kako so morali spreminjati svoje odločitve. Ko je Marija izvedela, da bo postala Božja Mati, da jo Bog vabi v to poslanstvo materinstva njegovega edinorojenega Sina, vpraša: ‚Kako se bo to zgodilo? Ne spoznam moža.‘ Angel ji odgovori: ‚Ne boj se, Marija.‘ In vendar je njeno srce vznemirjeno (prim. Lk 1,29-34). Premišljuje, kaj naj vse to pomeni. Ni imela vseh zagotovil. Angel ji ni obljubil, da v njenem življenju na poti Božjega materinstva ne bo

preizkušenj. Nasprotno, v evangeljskem odlomku smo slišali, kako je starček Simeon napovedal težko besedo: ‚Tvojo dušo bo presunil meč, da se razodenejo misli mnogih src‘ (Lk 2,34). Ampak Marija je verovala, verovala, kakor je veroval Abraham, in Oče jo je vodil po poti, da je ostala Mati v vsakem trenutku njene poti s sinom Jezusom, da je ostala mati takrat, ko so ga vsi zapuščali, da je ostala mati takrat, ko je umiral na križu in so ga sramotili, da je ostala mati, ki čaka vstajenja, čeprav so bili vsi prepričani, da je grob dokončen. Vera v Očeta in tisti mogočni ‚Zgodi se mi po tvoji besedi, ker sem Gospodova dekla,‘ ji je kazala pot in dajala moč. Kako potrebujemo, vsak izmed družinskih članov, ta Marijin zgled, pa zgled sv. Jožefa na drugi strani! Koliko vprašanj je šlo skozi srce in skozi misel tega Božjega moža, in s kakšno vero je moral Jožef sprejeti Božje povabilo, naj vzame svojo ženo Marijo k sebi, kajti, ‚kar je spočela, je od Svetega Duha!‘ (Mt 1,20). In tudi on, pogledajte, ni imel nobenega zagotovila, da bo živel z Marijo in Jezusom idilično družinsko življenje, ampak v vsakem trenutku je ostajal varuh svete Družine, varuh svoje žene Marije in varuh njenega Sina Jezusa. Kako zelo je pomembno, da se od Jožefa in njegove vere naučimo biti varuhi drug drugega, varuhi takrat, kadar je lahko in lepo biti ob drugem, in varuhi drug drugega takrat, kadar je težko in zahtevno ostajati drug ob drugem, takrat, ko se zdi, da moramo v izgnanstvo, takšno ali drugačno izgnanstvo, morda ne ravno od doma, ne ravno izpod rodne strehe, ampak

v neko čustveno izgnanstvo, izgnanstvo odnosov, ki se ohladijo! V takšnem trenutku ostajati varuh drug drugega, kakor je Jožef ostajal varuh žene in njenega Sina, je zagotovilo, da bo družina ostala skupaj in da bo mogla prebroditi vse težave in vse preizkušnje, ki bi se mogle zgrniti nanje. In končno se v sveti Družini oziramo tudi v Jezusa, učlovečenega Boga, našega Božjega brata in našega Odrešenika. Tudi on, dragi bratje in sestre, se je moral učiti spolnjevati Očetovo voljo, sprejemati Očetovo voljo. Čeprav je rekel, da je njegova jed, da živi iz tega, da izpolnjuje Očetovo voljo (prim. Jn 4,34), je prišel trenutek, ko je prosil, naj se Očetova volja spremeni, naj gre ta kelih mimo. Vendar vseeno, „Oče, ne, kakor jaz hočem, ampak, kakor ti!“ (Mt 26,39). To stalno sprejemanje Očetove volje in življenje iz nje pomeni stopati po poti odrešenja za druge, za brate in sestre, najprej za tiste, s katerimi živimo v isti družini.«

(nadškof msgr. Stanislav Zore, v homilji ob 80-letnici župnije sv. Družine, Ljubljana – Moste, 2017).

MED NAMI JE (BILO)...

NAŠA OSREDNJA DOGODKA v teh dneh sta bila seveda praznik svete birme in blagoslov naših novih orgel na praznik **Gospodovega vnebohoda – v nedeljo, 13. maja 2018.** Še prej pa je seveda naš največji krščanski praznik – **velika noč Gospodovega vstajenja.**

Na cvetno soboto smo obhajali praznik Gospodovega oznanjenja, večerna sv. maša je bila že nedeljska. Popoldne so prišli izdelovat butarice. Letos samo ena družina – Fisherjevi: Sonja Fisher, sin Robert in njegova žena Diana, otroci oziroma vnuki Lucas, Tomas in Jake. Naslednje leto bodo veseli, če se jim bo pridružil še kdo.

Na cvetno nedeljo smo se zbrali k blagoslovu kot običajno in šli v cerkev. Pasijon smo brali

Jože Košorok, Jožko Marinč, Danica Petrič in p. Darko Žnidaršič. Na veliki petek sta se nam pridružila Olga Konda in Karl Lukežič, kronista Jožeta Košoroka, ki je bil zadržan, je zamenjala Danica Petrič. Na cvetno nedeljo popoldne smo se zbrali k sv. maši in blagoslovu še v Figtreeju. Pasijon smo brali p. Darko Žnidaršič, Barica Brodnik, Marica Kerčmar, Ivanka Krempf, Ivan Rudolf. Pri krizmeni maši v Parramatti na veliko sredo zvečer smo sveta olja iz rok škofa Vincenta sprejeli Jože in Olga Lah, ki imata dva vnuka birmanca, in p. Darko. Pri obredih svetega tridnevja se nas je zbralo več kot lani, le na veliki četrtek nas je manj (letos 29). Na veliki petek sta pri obredih sodelovala tudi melkitski župnik Joshua El Houry in diakon Georges Tadourian, kaplan Melhem Haikal pa je na veliko soboto dopoldne vodil liturgijo

sv. Bazilija, kot jo imajo za dan, ko je Jezus ležal v grobu. Jezus žal vse preveč sameva v Božjem grobu, razen pri žegnu jedil popoldne in pred večernim bogoslužjem. Marija Matešič je poskrbela za cvetje pri Božjem grobu, Vesna

Lukežič Poč za cvetje. Vsem se najlepše zahvaljujem, imenovanim in neimenovanim, veseli pa bomo še novih pridnih rok.

Pri velikonočni vigiliji se nas je zbralo nekaj več kot na veliki petek, nekaj čez sto.

VELIKONOČNO JUTRO smo imeli spet lepo sončno, pri vstajenjski sv. maši se nas je zbralo kakih 160, pela sta oba naša pevska zbora. Nekateri praznujejo drugod. Na velikonočni ponedeljek smo se polnoštevilno zbrali pri sv. maši dopoldne, pri kosilu in našem PIRHOVANJU se nas je zbralo 105, kar je tudi več kot lani. Kosilo – »catering« so pripravile gospa Ratka Zonjić in njena delovna ekipa. Tekmovalcev v sekanju pirhov je bilo letos manj, pri srečelovu so nekateri imeli več sreče, drugim pa več sreče želimo prihodnjič.

Tudi naši sosedge melkitski katoličani in njihova duhovnika in diakon nadvse slovesno praznujejo svete dneve. Na cvetno nedeljo blagoslovijo zelenje – palme, oljčne vejice po sveti maši in v procesiji počastijo Jezusa po maši. Štirje fantje nosijo velike palme, vsi ljudje oljčne vejice, glavni mašnik evangelij, drugi duhovniki in

diakon ikone, ki se jih ljudje dotaknejo, poljubijo, če so toliko blizu in se pokrižajo. Vsaka ikona ima zadaj pečat iz rdečega voska kot znamenje, da je izvorno naslikana - tako je tudi nihče ne more ponarediti ali naslikati nekaj po svoje. Zanimivo, da slikarji ikon ikone pišejo (tako pravijo sami), saj gre tukaj za odnos z Bogom, z Marijo, z drugimi svetimi možmi in ženami in molitev je tista, ki nas povezuje pri ustvarjanju.

Na veliki četrtek zvečer so obhajali »tenebrae« – 12 evangelijev o trpljenju Jezusa Kristusa, po vsakem ugasnejo eno svečo, gredo v procesiji s križem in počastijo sveti križ. Na križ pribijejo ikono križanega Jezusa, ki jo na veliki petek snamejo s križa in položijo v okrašeno košaro, ki predstavlja krsto. Veliki petek praznujejo zares slovesno in ljudi se je trlo, bogoslužje velikega petka je vodil njihov škof msgr. Robert Rabbat. Velikonočno vigilijo obhajajo pozno zvečer kot polnočnico. Ognja zunaj ne blagoslavlajo, prižgejo pa sveče in se pred sv. mašo zberejo na prostem ter pojejo speve za slavo luči.

SV. BIRMA IN BLAGOSLOV NAŠIH NOVIH ORGEL

Na nedeljo Gospodovega vnebohoda, 13. maja 2018, je naš škof msgr. Vincent Long van Nguyen podelil zakrament sv. birme osmim mladim kristjanom. **Naši birmanci so:** DAVID ERGAVER, MONICA ERGAVER, DANIELL FARRELL, ETHAN GAŠPERŠIČ, JAKE HOGAN, EMMAKOCIPER, MATTHEW SLATINŠEK in KARINA WADWELL. Našim mladim prijateljem želimo, da ostanejo zvesti

Bogu in rastejo v stanovitnosti v veri!
 ŠKOF VINCENT je prvič obiskal našo slovensko skupnost in cerkev sv. Rafaela, prvič maševal in nas nagovoril, prvič birmoval, prišel je na kor blagoslovit naše orgle in nas je vse zelo navdušil. Pri sv. maši ga je pozdravila Olga Lah, mu izročila darilo in mu izrekla prošnjo, naj nas potrdi v veri, kakor smo izrekli Slovenci papežu Janezu Pavlu II. ob prvem obisku Slovenije leta 1996. Škof Vincent je tudi pomenljivo nagovoril naše birmance. Po sv. maši smo se srečali v dvorani, škof je blagoslovil naše kosilo in prav prijetno smo poklepetali, ko je šel od mize do mize.

Naj se še zahvalim našim birmancem, staršem in botrom in jim želim moči in milosti Svetega Duha v krščanskem življenju. Posebna zahvala Evelyn Slatinšek, ki je okrasila prezbiterij in oltar, pevcem mešanega pevskega zbora in Južnim zvezdam, ki so vsi zapeli skupaj, bralcem, vsem, ki ste sodelovali pri bogoslužju, Olgi Konda in Jenny Stariha, ki sta poskrbeli za kosilo v naši dvorani. V narodni noši sta se oblekli Klara Brcar in Sonja Fisher. Sodelovali so še Jože Marinč, Joseph Semaan iz melkitske skupnosti, ki je bil kadilničar, in Heidi Ergaver. Berili sta prebrali Klara Brcar in Dianne Mills, prošnje birmanca Monica Ergaver in Matthew Slatinšek, botra Tania Melki in slovenske prošnje Marija Godec. Darove so v darovanjski procesiji

prinesli Campbell, Mary in sin – birmanec Daniel Farrell, Herman in Peter Šarkan, Anton Špiclin in Stanko Kolar. Bogu hvala in Vam - še drugim, ki ste posamič in skupaj pripomogli, da smo imeli lepo slovesnost, in spodbujajmo se še naprej!

Iz homilije škofa msgr. Vincenta Longa van Nguyena OFMConv.:

My life has been marked by a lot of changes, physical, spiritual, professional and otherwise. (...) But you know what: I am not complaining. In fact, I am deeply grateful for the new horizons I have been led to. When we are open to change, to new horizons and possibilities, new pathways and experiences, life can be revitalised, enhanced and enriched. – This is the lesson the disciples of Jesus learned at the Ascension of Jesus which we celebrate today. Jesus was gone from their sight. But that is just the end of an old chapter, rather than the end of the story. (...) The Ascension is not about the disappearance of Jesus. Rather it is about a new way of being present. (...) By ascending, he is actually able to be with the disciples at all time, at all places. They were to discover this in the days that followed, especially after Pentecost. (...)

Dear Candidates,

In a way, your confirmation also marks the end of an old chapter and the beginning of the new one. You cross over that threshold of childhood and embark on a more challenging phase of adolescence, a time that parents dread the

most. Some would say to me that what you need is not just confirmation but exorcism. But in the end, we entrust you to the guidance of the Holy Spirit. May He lead you to a fuller, richer and more fruitful life. May your openness to his inspiration enable you to grow into maturity, mind, body and spirit. In other words, to be the best person, the best Christian that you are destined to be.

SV. KRST

LUCCA VIZEU, Jetty, NSW.
Oče Ronam Rodriguez
Vizeu, mati Rebecca Nott.
Rojen 11.8.2017 v Gosfordu.
Botra sta bila Lisa in
Dylan Nott. The Entrance,
NSW, župnijska cerkev
Rožnovenske Matere Božje,
14.4.2018.

Čestitke staršem, starim
staršem in starim starim
staršem Mariji in Jožetu
Hebar. Krstitelj p. Darko
Žnidaršič OFM.

**Biserno poroko, 60 let
skupnega življenja, sta
praznovala Anton in Zorka
Markočič. Pri sveti maši
v cerkvi vseh svetnikov v
Figtree sta se na veliko noč,
1. aprila 2018, skupaj s svojo
družino zahvalila Bogu.**

Program za naprej

**SYDNEY – MERRYLANDS
ZADNJO NEDELJO V MAJU,
27.5., PRAZNUJEMO PRAZ-
NIK SVETE TROJICE IN
PRAZNIK PRVEGA SVETE-
GA OBHAJILA. Letos imamo
5 prvoobhajancev. Jezusa
bodo prvič sprejeli v svoja
srca: HEIDI ERGAYER, CAL-
LAN KOCIPER, JADA PE-
ROUMAL, ANKA PEROVIČ,
TIASHA POCH.**

ŠMARNICE bomo sklenili zadnji dan meseca majnika (31. maja) pri redni četrtkovi sv. maši ob 10.30. Zvečer ob 7.00 pa bodo obhajali sv. mašo melkitski kristjani – praznično sv. mašo sv. Rešnjega Telesa in Rešnje Krvi.

NEDELJA, 3.6.: PRAZNIK SV. REŠNJEGA TELESA IN REŠNJE KRVI: SV. MAŠA ob 9.30 dopoldne in procesija z blagoslovom pri oltarju na dvorišču in sklepnim blagoslovom v cerkvi.
NEDELJA, 17.6.: TO NEDELJO BOSTA PRI SV. MAŠI PRAZNOVALA BISERNO POROKO 60 – LETNICO ANTON IN GIZELA ŠPICLIN. Našima slavljenca se zahvaljujemo za zgled

krščanskega življenja, za zvestobo in sodelovanje v naši cerkvi in misijonu in Bog Vama daj moči še naprej. Anton Špiclin je letos aprila tudi praznoval svoj 80. rojstni dan. Iskrene čestitke!

NEDELJA, 24.6.: ROJSTVO JANEZA KRSTNIKA: Ob 11.30 dopoldne je na Slovenskem društvu Sydney SV. MAŠA ZA DOMOVINO zunaj pri kapelici Marije Pomagaj, če bo slabo vreme, pa v dvorani Društva. Po kosilu bo proslava dneva državnosti v tej dvorani. V Merrylandsu je sv. maša ob 9.30 dopoldne kot običajno.

NEDELJA, 1.7.2018: ŽEGNANJE V MELBOURNU – KEW OB PRAZNIKU SVETIH BRATOV CIRILA IN METODA. Letošnje slovesno bogoslužje v Kew vodim jaz, p. Darko. V Merrylandsu bo v nedeljo, 1.7., maševal duhovnik gost, prav tako prvo nedeljo v avgustu, ko bom maševal za rojake v Kraljičini deželi – na Planinki pri Brisbanu.

NAŠE RAFAELOVO ŽEGNANJE IN ZAKONSKE JUBILEJE bomo praznovali zadnjo nedeljo v septembru, 30.9., ob 9.30 dopoldne. Označimo si datum. Po sv. maši in blagoslovu zakoncev jubilarantov bo srečanje v dvorani kot običajno. Kosila v dvorani takrat ne bo, pač pa štirinajst dni potem, ko obhajamo naslednjo slovesnost.

V NEDELJO, 14. oktobra 2018, OB 9.30 SE BOMO ZBRALI K SLOVESNEMU PRAZNOVANJU 45. OBLETNICE BLAGOSLOVA NAŠE CERKVE SV. RAFAELA, ko nas bosta obiskala ljubljanski nadškof in metropolit msgr. STANISLAV ZORE in naš provincial p. MARJAN ČUDEN.

Označimo si datum že sedaj. Po sv. maši se bomo zbrali k skupnemu kosilu v dvorani. Že sedaj načrtujemo, da pridemo takrat res skupaj in kot ena družina Slovencev in Božjega ljudstva izročimo veliko zahvalo Gospodu za vse velike milosti in doživetja, pa tudi za preizkušnje, skozi katere nas vodi varno do cilja – v življenje!

Dobrodošle narodne noše! Naj znova spomnim, da pregledamo, poskrbimo za narodne noše, da bomo tudi v njih dostojno zastopali naš narod tudi na drugih prireditvah, romanjih, pri sv. mašah narodov. Morda kdo potrebuje kakšen nov del noše ali si želi naročiti novo. Zadnjič, ko nas je obiskal nadškof Stanislav, je bila samo ena naša faranka v narodni noši, res je bilo tudi pošteno vroče, v Wollongongu pa je bilo ljudi v narodnih nošah pet. To je veliko premalo za naša še zelo živa občestva, zato naj bo v premislek in spodbudo, da se potrudimo kaj več.

PRIHODNJE LETO, MAJA 2019, BO MINILO ŽE ČASTITLJIVIH 50 LET OD NAŠIH ZAČETKOV V MERRYLANDSU, 50 let blagoslova prve cerkve in začetka bogoslužja v našem Merrylandsu. Tudi to praznovanje bomo morali počasi začeti načrtovati. Pater DARKO bom prihodnje leto (2019) obhajal SREBRNO MAŠO - 25 LET DUHOVNIŠKE SLUŽBE.

WOLLONGONG – FIGTREE - CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše so od aprila do septembra ob 4.00 popoldne. V septembru bo sv. maša redno 2. nedeljo v mesecu, 9.9. ob 4.00 popoldne. Romanje v Marian Valley bo letos kasneje.

Na binkoštno nedeljo, 20.5., ni sv. maše, ker mašujem v Canberri.

SV. MAŠA NARODOV bo zadnjo nedeljo v avgustu, 26.8., ob 2.00 popoldne v katedrali sv. Frančiška Ksaverija v Wollongongu. Somaševanje bo vodil novi škof msgr. Brian Mascord. Posvečenje novega škofa Briana v WIN Entertainment Centru, od katedrale čez cesto, je bilo nadvse slovesno, zbralo se je več kot 4.500 ljudi. Tudi p. Darko in nekateri naši rojaki smo se udeležili slovesnosti. Z nadškofom metropolitom msgr. Dr. Anthonyjem Fisherjem so somaševali skoraj vsi avstralski škofje in številni duhovniki. Škof Brian se je po obhajilu zahvalil še živečima staršema ter bratu in njegovi družini in sam zapel pesem, ki jo je spesnil njegov bratranec. Ko bo mogoče, ga bomo povabili v naše občestvo. Upokojeni škof msgr. Peter Ingham pa letos praznuje 25-letnico škofovskega posvečenja.

CANBERRA – GARRAN - SV. PETER IN PAVEL

Sv. maše so vsako 3. nedeljo v mesecu v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu. Od maja do septembra bodo sv. maše ob 5.00 popoldne: 20.5., 17.6., 15.7., 19.8. in 16.9. Oktobra pa začnemo spet ob 6.00 zvečer.

V marcu smo bili veseli naše pevke Jožice, ki je po dolgotrajnem okrevanju spet lahko prišla k naši sv. maši, se pridružila našemu pevskemu zboru in prebrala Božjo besedo. Želimo ji zdravja naprej, prav tako drugim, ki nosijo križ bolezni, teh je sedaj še nekaj in se pozna pri naših sv. mašah. Če veste še za koga, ki ne more k Božji službi zaradi bolezni, mi sporočite in ga obiščem potem v ponedeljek ali po dogovoru, prinesem sv. obhajilo.

NEWCASTLE – HAMILTON - KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. mašo smo obhajali v nedeljo, 15.4.2018, zbralo se nas je 9 rojakov. Sklenili smo, da se spet zberemo pri sv. maši v božičnem času - na praznik sv. Družine, v nedeljo, 30.12.2018. Sv. maša je prav tako ob 6.00 zvečer. Označimo si datum in uro in povabimo še koga.

CORNUBIA – PLANINKA, QUEENSLAND

V velikonočnem času nismo obhajali bogoslužja, ker sem bil doma zadržan zaradi priprave slovesnosti sv. birme in blagoslova novih orgel. Hvala za potrpljenje in razumevanje.

Na Planinki se bomo spet zbrali k SV. MAŠI in KOSILU prvo nedeljo v avgustu, 5.8. Sv. maša je ob 10.30 dopoldne. Označimo si datum in se obvestimo med seboj.

V OKTOBRU se bomo zbrali na našem romanju v MARIAN VALLEY, tokrat z našim nadškofom msgr. STANISLAVOM ZORETOM in provincialom p. MARJANOM ČUDNOM, ki bo prvič obiskal našo Kraljičino deželo, romarski kraj in rojake »na sončni in morski rajski strani«. Naše romanje v oktobru bo **v sredo, 24.10.2018**, s sv. mašo ob 11.00 dopoldne, pobožnostjo h kapelici in skupnim kosilom.

Nekateri rojaki ste me spraševali za bogoslužja na Zlati Obali – Gold Coastu. Če je volja ljudstva močna in bo močno tudi občestvo, sem pripravljen, samo, da smo na primernem kraju in v primernih prostorih. Cerkev Srca Jezusovega v Clear Island Waters tudi ni daleč od italijanskega kluba, kamor je sedanji predsednik Kluba Lipa preselil dejavnosti. V primeru, če se dogovorimo za bogoslužja, ima cerkev seveda prednost.

Albina Bezzak je na svojem domu v Strathfieldu v Sydneyu praznovala 90. rojstni dan z možem Karlom in družino. Čestitke tudi iz Melbourne!

NAŠI POKOJNI

MARIE MADELEINE DANEV je umrla 28.7.2017 v bolnišnici Concord – v Palliative Care Centru. Rojena je bila 10.12.1932 v Aleksandriji v Egiptu. Poročena je bila s Francem Danevom, ki je naš cerkveni pevec in tudi Madeleine je prihajala v našo cerkev k našim nedeljskim bogoslužjem ter srečanjem v dvorani. Madeleine poleg moža Franca zapušča sinova Bernarda in Martina, hčer Lilliano in vnuke Arena, Ivano, Nio, Anno, Raphaela, Zoe in Islo. Pogrebno sv. mašo v cerkvi sv. Ambroža v Concordu je vodil domači župnik Fr Brian Egan. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

ANTON – TONY GORJUP je umrl 22.1.2018 v Manly Hospital. Rojen je bil 3.6.1932 na Kanalskem Vrhu. Živel in delal je v Newcastleu, zadnji dve leti pa je živel v Sydneyu, najprej pri hčerki in njeni družini, nato v domu starejših. Njegova žena je že pokojna. K pogrebni obredu so se zbrali 30.1.2018 v Newcastle Memorial Parku, nato je bil pokojnik upepeljen.

Hvala hčerki Stephanie za sporočilo.

JOŽEF MAVLAK je umrl 5.2.2018 v Aurum Palliative Care, Central Coast, po dolgotrajni bolezni. Rojen je bil 14.3.1930 na Muti kot sin edinec očetu Mihaelu in materi Štefaniji. Izučil se je za mehanika. V Avstralijo je prišel že leta 1949 in delal pri podjetju Mobil Oil Company do upokojitve. Leta 1955 sta se poročila z Amalijo Štok. Otrok nista imela. Jožef zapušča ženo Amalijo ter nečakinjo Sylvio in njeno družino. Pogrebni obred je vodil Fr Jacek Kokosa, župnik iz Terrigala, v Greenway Chapel v Kincumberju v četrtek, 8.2.2018. Nato je bil pokojnik upepeljen.

RENATO LEGIŠA je umrl 19.3.2018 v bolnišnici v Wollongongu. Rojen je bil 2.8.1930 v kraju Medja vas pri Trstu v župniji Devin. Žena Franka je že pokojna, prav tako sin Boris. Renato zapušča hčer Sonjo, hčer Julie in sina Tonyja in njihove družine, v Adelaide pa brata Ivana z ženo Rozko in njuno družino. Pogrebno sv. mašo so obhajali 28.3.2018 v župnijski cerkvi sv. Pavla v Albion Parku, pokopan je na tamkajšnjem pokopališču.

ZORA FIRM je umrla 5.4.2018 v Mittagongu, NSW. Rojena je bila 2.8.1926 v Hrušici pri Ilirski Bistrici. V Avstralijo je prišla leta 1955. Z možem, ki je že pokojni, sta živela in delala v Mascotu in se udeleževala bogoslužja v tamkajšnji župniji. Otrok nista imela. Nazadnje je živela pri svojih sorodnikih v Mittagongu. Brat Frane je umrl lansko leto, 13.9.2017. Zora zapušča tri sestre, dve snahi in druge sorodnike. Pogrebno sv. mašo so obhajali 11.4.2018 v župnijski cerkvi sv. Mihaela v Mittagongu. Nato je bila pokojnica upepeljena v Leppingtonu. Pokopana bo v Sloveniji.

Hvala Lidiji Dubrovič za sporočilo.

FRANC OBID je umrl 2.5.2018 zjutraj v bolnišnici Mt. Druitt, NSW. Rojen je bil 31.1.1932 v Zagonu pri Postojni. Po poklicu je bil mizar, lotil se je tudi gradbenih in drugih del. Pred več kot 30 leti je pomagal graditi današnji dom Slovenskega društva Sydney in kopal jarke. Poročen je bil z Emilijo – Milko, roj. Fernetič. Žena Milka je umrla lani oktobra, brat Anton je tudi že pokojni. Franc zapušča hčerko Rozo z možem Markom, sina Franka, vnuke Adama, Davida, Bena, Jakea, Samantha in Annabelle. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi v Merrylandsu v četrtek, 10.5.2018. V slovo so mu spregovorili njegovi vnuki in predsednik Slovenskega društva Sydney Štefan Šernek. Franc in Milka počivata na pokopališču Pinegrove.

ANTON KONDA je umrl v nedeljo, 6.5.2018 dopoldne, v Holy Spirit Nursing Home v Croydonu, NSW. Rodil se je 25.8.1925 kot drugi od šestih otrok v Gornji Lokvici pri Metliki. Med vojno se je pridružil partizanom, postal stotnik – kapetan v Jugoslovanski ljudski armadi, potem pa v času Informbiroja okusil ječo in trpljenje na Golem otoku.

Leta 1957 je emigriral v Avstralijo in se naslednje leto poročil z Anico Redek iz Kamne Gore pri

Trebnjem. Tone in Anica in njuna družina so bili od vsega začetka dejavni stebri slovenske skupnosti in tudi našega vernega občestva, cerkve in misijona sv. Rafaela, sodelovali so pri naših bogoslužjih, prireditvah, na slovenskih-mladinskih koncertih in drugod. Žena Anica je rada pripravljala pecivo, potice, okusne štručke, pomagala pri postrežbi v dvorani. Tone je delal kot tesar in je rad pomagal, kjer je bilo potrebno, pri naših svetih mašah je bral berila in prošnje in bil z nami povezan do zadnjega. Bil je močne vere in vztrajne molitve. Rad je daroval za našo slovensko cerkev in misijon, za svete maše, za naše misijonarje, lačne in potrebne. Oba z ženo sta rada povabila sorojake in naše patre na svoj dom, h kosilu in ob drugih priložnostih, in dom Kondovih na deželi je bil res pravi slovenski dom za vse, ki jih poznamo in smo jih srečali. Žena Anica je umrla 8.8.2014. Tone jo je zelo pogrešal. V bolezni je večkrat prejel zakramente. Iz bolnišnice Nepean so ga prepeljali v Holy Spirit Nursing Home v Croydon, kjer je že po treh dneh odšel domov k Očetu. Ata Tone zapušča sina Martina, sina Andreja z ženo Olgo, sina Marka z ženo Kathy, hčer Marijo z možem Petrom, vnuke Veroniko, Martina, Jacka, Harryja in Roka, v Avstraliji brata Jožeta z ženo Jelko in njuno družino, v Sloveniji brata Martina in sestro Martino in v Kanadi sestro Anico in njeno družino. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v ponedeljek, 14.5.2018, v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu ob veliki udeležbi ljudstva. Pri sv. maši je pel naš mešani zbor. V slovo sta atu Tonetu spregovorila sin Marko in predsednik Kluba Triglav Peter Kroppe. Anton in Anica skupaj počivata na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

IVAN MAKOVEC

je umrl 10.5.2018
zjutraj v St. George's
Hospital, Kogarah,
NSW. Rojen je bil
16.8.1936 v Budanjah
pri Vipavi kot drugi
od štirih otrok. V
Avstralijo je prišel leta
1956.

Njegove postaje v novi deželi so bile: Melbourne, Bonegilla, Queensland in potem Sydney. Leta 1960 se je poročil z Jožico Koren, ki je doma iz Zemona pri Vipavi. Ivan je delal na železnici in kasneje kot nadzornik v tovarni baterij do upokojitve. Njegova družina je dolga leta skrbela za pecivo v dvorani po nedeljskih mašah, pomagali so v kuhinji v naši dvorani in pri prireditvah, žena Jožica je tudi izredna delivka sv. obhajila v naši cerkvi. Zadnja leta je nosil križ bolezni, redno je prejemal obhajilo v krajevni župniji. Ivan zapušča ženo Jožico, sina Marka, sina Iana z ženo Belindo, sina Daniela z ženo Bree, vnuke Ello, Joe-a, Reilly, Joshua in Madison. K pogrebni sv. maši smo se zbrali v petek, 18.5.2018, v naši cerkvi sv. Rafaela in ga pospremili na slovensko pokopališče sv. Rafaela v Rookwoodu.

Sestra MARIJA KADIŠ FBS – redovnica, frančiškanka Brezmadežnega spočetja – je umrla po dolgotrajni bolezni v sredo, 9.5.2018 zjutraj v samostanu sester na Brezjah. Rodila se je 18.4.1950 na Dobrovi, v župniji Črneče pri Dravogradu, kot najstarejša od petih otrok. Po maturi na ekonomski srednji šoli v Slovenj Gradcu je štiri leta delala v železarni Ravne. V Avstralijo je prišla 16.10.1974 kot novinka in v Kew izrekla prve zaobljube na svečnico, 2.2.1975. Tri dni potem, 5.2.1975, je prišla v Sydney – v naš Merrylands in delovala med nami do 1.6.1980, ko se je vrnila v Slovenijo. Avgusta 1980 je izrekla slovesne zaobljube. Nastavljena je bila v Slovensko Bistrico in delala na Škofijskem ordinariatu v Mariboru do leta 2003. V Slovenski Bistrici je bila voditeljica novink, sodelovala je pri pastoralnem delu v župniji. Od leta 1998 do 2004 je bila provincialka sester v Sloveniji, zadnja leta pa je bila predstojnica redovne skupnosti na Brezjah in voditeljica doma duhovnih vaj sv. Jožefa. Sveto mašo v baziliki Marije Pomagaj na Brezjah in pogreb na tamkajšnjem pokopališču je 11.5.2018 vodil ljubljanski nadškof in metropolit msgr. Stanislav Zore OFM.

Sestra Marija je sestrična našega glasbenika in radijskega urednika Lentija Lenka OAM.

pater Darko

Moji spomini na našo drago s. Marijo Goretti Kadiš FBS *Teta in botra Tilka Lenko*

Daljnega leta 1949 se je moja starejša sestra Micka poročila in se iz naše drage Savinjske doline preselila na novi dom svojega moža na Dobrovo 6 pri Dravogradu. Sestra Micka je moža spoznala po naši teti Tončki. Mož tete Tončke je bil stric Pepiju, ki ga je moja sestra vzela za moža. Pepi in njegov stric Miha sta prišla v svate, kot se je nekoč reklo. To je bilo na Marijin praznik 25. marca 1948. Bila sem stara 7 let in zame so bile to izredne dogodivščine. Dobro leto pozneje, avgusta 1949, je bila poroka v cerkvi Svetega Križa nad Dravogradom. Od našega doma smo se z nevesto Micko podali na pot zgodaj zjutraj. Eno uro je bilo hoda do Radmirja na avtobus, ki nas je odpeljal do Šmartnega ob Paki. Od tam smo se odpeljali z vlakom preko Mislinje, kjer sta se nam pridružila teta Tončka in stric Miha z vso žlahto in pihalno godbo petih muzikantov, proti Dravogradu. Ko so muzikantje pridno igrali na vlaku, so vsi hoteli priti v naš vagon.

V Dravogradu smo se od železniške postaje odpravili mimo vasi Dobrova do cerkve Sveti Križ nad vasjo, kjer nas je čakal ženin s svojo družino. Ohcet je bila na Pepijevem domu v Dobrovi. To je bila prva ohcet, ki sem se je udeležila v svoji mladosti. Spoznala sem veliko otrok iz vasi. Pogovarjali smo vso noč in še ves naslednji dan, potem pa smo se odpeljali nazaj domov. Pepijevi starši so gospodarili na dveh kmetijah na Dobrovi. Po poroki sta eno od njih dobila Pepi in Micka ter tako pričela novo družino. S. Marija Kadiš se je rodila 18. aprila 1950 kot prvi otrok v družini. Moji starši so se dogovorili z Micko, da bom jaz prišla na pomoč kot pestunja, saj je bila kmetija velika, pridnih rok pa nikoli preveč. Na Dobrovi sem ostala štiri leta in hodila v šolo v Črneče pri Dravogradu. Bilo mi je zelo všeč, saj je bilo do šole samo dvajset minut. Od Petkove domačije sem v šolo hodila celo uro, vso pot po gozdu. Marija je bila stara dva meseca, ko sem prišla v njihovo družino. Naučila sem se previjanja, z vozičkom pa sem jo peljala tudi na njivo, da jo je mamica

nahrnila. Bila je že leto dni stara, pa je še vedno pila pri mami. Čez kakšni dve leti in pol se je Miciki, kot smo jo klicali, pridružil bratec Jožek. Spominjam se, kako je oče Pepl, kot smo ga klicali, moral sredi jesenskega dela na kmetiji na orožne vaje v Ajdovščino. Prišel je dan poroda in sestra je zjutraj zbudila mene. Pri hiši so imeli tudi deklo in hlapca. Poslala me je po bico – to je bila Peplnova mama, bili smo namreč sosedje. Po njihovih vratih sem tolkla s svojimi malimi prsti: Bica, hitro morava k nam! Stekli sva k nam domov. Najprej je bica hotela skuhati kavo, a kmalu smo že greli vodo za kopanje malega Jožeka. Vsi otroci so se rodili doma ob pomoči bice.

Življenje v družini je bilo zelo umirjeno in prijetno, saj se je ljubezen med staršema začela na sam Marijin praznik, 25. marca. Na poti je bila že sestrica Ivanka, ko sem morala zapustiti ta raj na Dobrovi in se vrniti nazaj v Savinjsko dolino. Starši so me nujno potrebovali doma. V srcu sem vse življenje čutila veliko hvaležnost do moje sestre Micke, ki me je s svojo družino vzgajala za moje bodoče življenje.

Spomini na cerkev Svetega Križa nad Dobrovo

Sveti Križ nad Dobrovo pri Dravogradu je bila zelo poznana Božja pot na Koroškem. Nahaja se v bližini, kjer se Meža izliva v Dravo. Dravograd je stičišče treh dolin: Dravske, Šaleške in Mežiške. Ljudje so tja romali v velikih skupinah tudi od daleč v spremstvu duhovnikov ali zasebnih vodičev. Romanja, ki so se vrstila vse leto, so bila največkrat ob petkih, le nekajkrat na leto tudi ob nedeljah. Do cerkve se je lahko prišlo samo peš, saj ceste takrat še ni bilo. Glavna pot je vodila mimo Kobatove domačije, ki je rojstna hiša s. Marije Kadiš. Že dan prej smo poskrbeli, da je bilo vse pospravljeno in pometeno. Procesija romarjev se od 7. do 11. ure dopoldne ni pretrgala. Maše so se na romarske dneve vrstile nepretrgano vse dopoldne. Cerkvenci ključarji so imeli lepo navado, da so se za vsak dar zahvalili z »Bog lonaj!« Le Bog ve, koliko tisočkrat je oče s. Marije v svojem življenju izgovoril ti besedi: »Bog lonaj!«...

Ob cerkvi na hribu je bila Bog ve koliko let stara lesena kapelica. Pred vstopom v cerkev

so romarji stopili najprej v kapelico, pokleknili in se pokrižali pred več sto let staro Marijino sliko. Ljudje so govorili, da je bila v tej kapelici med vojno skrita Marija s Trsata. Moj pokojni brat Tina je služil vojake na Reki. Z možem Valentinom sva takrat z družino živela v Celju in ga obiskala. Prenočila sva na Trsatu in v cerkvi sem se spomnila, kar sem kot otrok slišala o Mariji begunki. Pobožno sem se ji priporočila.

(Opomba urednika: Zgodovinski viri pravijo tako: V cerkvi hranijo spominsko podobo višarske Marije, saj je njen kip tu našel zavetje leta 1919, ko se je umaknil pred vihro prve svetovne vojne. Tudi tukajšnja cerkev je preživela težke vojne čase. Ob koncu druge svetovne vojne je nastala v njej precejšnja škoda, a romarji so vse obnovili).

Cerkev Sv. Križa je bila podružnična cerkev župnije Črneče pri Dravogradu. Vas Dobrovo je družilo pet kmetij: Encijeva, Mačičeva, Lipanova, Pežlnova in Kobatova – in ta je bila rojstni dom s. Marije Kadiš.

Pred vasjo Dobrova stoji kip angela v velikosti odraslega moža. Ima iztegnjeno roko ter s prstom kaže na cerkev Sv. Križa. Kadar se je nad cerkev, vas in polja zgrinjala huda ura, je Pepl, oče s. Marije, tekkel v hrib do cerkve in zvonil. Ljudje so rekli, da je zvon blagoslovljen proti hudi uri. Črne megle so se razdelile na obe strani hriba, vas Dobrovo in polja pa so bili vedno obvarovani pred točo.

Gotovo je kaj več o tem lepem delu Koroške opisano na internetu in morda bo lahko te moje otroške spomine kdo bolje razložil. Vsekakor je tudi ta del Slovenije vreden obiska in ogleda.

Vsem bralcem Misli prisrčen pozdrav!

**Tilka Lenko iz Melbourne, teta
in birmanska botrca s. Marije G. Kadiš**

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$100: J&K Cvetkovich. **\$70:** Maria Kosi. **\$40:** Karl Štrancar, Marija Valher, Daniel Furlan, Mario Svetina, Josephine Paddle Ledinek, Karel Štrancar, Frank Kohek, Jurij Bogdan, Alma Štefanič, E & D Peckam. **\$30:** A & S Benčič, Ludvik Tušek, Mary Stukely. **\$20:** Matija & Neda Štukelj, Ivan Škrajnar, Slavko Jernejčič, Alojz & Angela Šuštar, Marta Zrim, Ana Zemljak, Hermina Volk, Graciela Remec, Marta Kohek, Branko Repolusk, A & A Šuštar, Eva Wajon, I & K Mohar, J & M Prinčič, Anton Penko, Štefka Tomšič, Milan Kavič, Julijana Veber, Jože Težak, Ivan Mohar. **\$10:** Frank & Gizela Ratej, F & M Krenos, E & M Debevec, Anton Ferfila, John Ploy, Jože Balažic, Ivanka Jaušovec, Jadranka Rutar, Karel Holvet, S & A Lešnjak, Herman Muster. **\$5:** Marija Urbas, Maria Majcen, Vida Koželj.

ZA MISIJONE: \$150: Anton & Marija Brne. **ZA LAČNE: \$40:** Alexander Braletitch. **\$20:** Marta Zrim.

ZA p. STANKA ROZMANA: \$50: Francka Anžin.

BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

IZ KRALJIČINE DEŽELE – Queensland

Mirko Cuderman

POHOD ZA ŽIVLJENJE

Nerojeni otroci čedalje bolj potrebujejo zaščito in priznanje dostojanstva človeka v državnem zakonu pred ljudmi, ki jim strežejo po življenju. V ZDA imajo vsako leto v Washingtonu protestni shod, ki se ga udeleži v mrzlem zimskem času več kot milijon protestnikov, ki se borijo za življenje nerojenih otrok. Tudi v Brisbanu je vsako leto protestni shod **Right to Life**. Udeleženci shoda so se zbrali v Queens Parku in nadaljevali pot po mestnih ulicah do vladne palače. Ni dovolj samo godrnjati proti zakonu, ki se vse bolj stopnjuje proti naravnemu zakonu življenja, katerega gospodar je nebeški Oče. Tudi praktično se moramo priključiti gibanju oziroma ustanovi, ki se bori za življenje nerojenih otrok. Zato sem se udeležil tega protestnega zbora. Na moje veselo presenečenje sem opazil, da nisem edini Slovenec med tisoč glavo množico. Spoznal sem Plutovo Kristinco Andrejs in njeno sestro Dragico z možem in sinkom Lukom. Skupaj smo nosili panoje z napisi **Choose Life** in **Cherish Life**. Verjetno je bil navzoč še kakšen rojak, a bi ga težko prepoznal v veliki množici navdušenih udeležencev.

ANZAC DAY postaja čedalje bolj pomemben državni praznik. To pričajo vedno večje udeležbe ob jutranji zori v različnih krajih, kjer prirejajo ANZAC Day manifestacije. Pri našem društvu Planinka to ni več možno, zato se priključim lokalnemu praznovanju na Mt. Mee. Organizatorji letošnje slovesnosti v parku na Mt. Mee so bili presenečeni nad tako veliko udeležbo (več kot tisoč) v našem malem podeželskem kraju. Nastopajoči so začeli program še v jutranji temi z molitvijo svetopisemskih psalmov. Govorniki so nam govorili o požrtvovalnih vojakih, ki so darovali svoja življenja za

svobodo, ki so si jo morali priboriti. Slišali smo tudi doslej nepoznane zgodbe o domačih živalih, ki so imele pomembno vlogo v vojni. Naštevali so več tisoč konj, oslov, golobov, mul ter drugih živali, ko so jih iz Avstralije poslali na bojišča, s katerih se je vrnil samo en konj. Tudi psi so nosili sporočila iz vojnih jarkov. Starejši vojak nam je pripovedoval zgodbo o psu, ki so si ga lastili vojaki obeh sovražnih taborov v skopanih jarkih, kjer so si izmenjavali vsakovrstne grožnje in tudi šale in si tako krepili dobro voljo. Pri proslavi se s spoštovanjem spominjamo vseh žrtev vojne, ne glede na razmere, v katerih so pokojni izgubili življenje. Tako kot vsako leto, imajo razne tukajšnje krščanske ustanove molitve za mir in edinost med narodi in tako sklenejo proslavo. Zato se ne čudim, zakaj tukaj vsi zelo spoštujejo Anzac Day.

PIKNIK ZA MATERINSKI DAN smo imeli na našem Slovenskem društvu Planinka v nedeljo, 6. maja 2018. Predsednik Tone Brožič je ob koncu lepega nedeljskega srečanja in materinskega dneva pohvalil vse navzoče, posebno pa še pridne kuharice. Vse naše slovenske mamice zaslužijo priznanje. Še posebno priznanje zaslužita kuharici Miriam Klemen in Vlasta Burcul. **(Foto spodaj)**

Sklenili smo tudi, da bodo naši društveni pikniki na Planinki odslej vsako drugo nedeljo v mesecu. Tako smo se dogovorili na željo naših kuharic, ki jim druga nedelja v mesecu bolj odgovarja. Upajmo, da boste rojaki sprejeli to spremembo in se bomo še naprej pogosto srečevali na Društvu:
**Bocce Centre Planinka Inc.,
146 Beenleigh Redland Bay
Road, CORNUBIA, QLD.**

Življenje pri Slovenskem društvu Sydney

Besedilo in fotografije Štefan Šernek, predsednik SDS

PRAZNIK SV. JOŽEFA

smo na društvu praznovali 18. marca s pričetkom ob eni uri popoldne. Kuhinja nove restavracije je bila odprta od opoldne do 2. ure popoldne. Ob 3. uri smo poklicali vse Jožice in Jožete, da jim čestitamo za njihov god, jim zaželimmo vse najboljše

in jim kot društvo podarimo po steklenico rdečega vina. Godovnjaki so na fotografiji, med njimi je tudi en Avstrijec, član našega društva, ki je na fotografiji spredaj, pripognjen. Sledil je ples do 5. ure popoldne ob zvokih najpopularnejšega ansambla Štefana Šerneka ml., Alpski odmevi. Preživeli smo lep popoldan skupaj z našimi Jožicami in Jožeti.

Na veliko noč je bil klub zaprt, kot je vsako leto. Šli smo v Merrylands k maši in prav tako na velikonočni ponedeljek, ko je bilo po maši v dvorani kosilo. Hrano, ki je bila odlična, so pripeljali.

Po kosilu je bilo pirhovanje – zadevanje pirhov s kovanci, na koncu pa še srečolov. Slovensko društvo je za srečelov darovalo škatlo Laškega piva iz Slovenije, kar je bil prvi dobiček.

PRIREDITVE V APRILU IN NOVA RESTAVRACIJA

Teden pozneje, 8. aprila 2018, smo imeli v klubu ples. Igral je ansambel The Masters. Vodi ga dolgoletni član našega društva Vlado Kunstelj, ki igra na saksofon, Poljakinja Juli

Najmlajša plesalka v slovenski narodni noši - Osiana Bull Šernek

pa odlično igra na harmoniko. Z Vladom se zelo dobro pozna še iz časov, ko sva prišla v Sydney, saj sva bila prva muzikanta na slovenskih plesih v Palings Hall v Paddingtonu in v Pioneer Hall v Wollongongu.

Tudi v aprilu smo imeli ples – za nas je igral ansambel Tyrolean Echoes, ki ga sestavljata Čeh in Italijan. So zelo dobri muzikantje, ki igrajo tako slovensko kot tujo glasbo. Hrano smo spet dobili iz nove restavracije, tako da ni potrebno več skrbeti, kdo bo kuhal. Ljudje postajajo starejši in se razume, da ne morejo več tako težko delati. Nova restavracija bo

kmalu odprla svoja vrata za javnost. Sedaj kuhajo le za naše prireditve, kot smo se dogovorili. Tudi parkirišče je že označeno, prostora je za 250 avtomobilov.

RAZMIŠLJAM O PRIHODNOSTI:

Ko razmišljam in se spominjam, recimo 25 let nazaj – naše slovenske dvorane in cerkve so bile polne rojakov, tudi mladih. Današnje stanje pa je zelo žalostno. Takrat nas je prišlo na slovenske prireditve in plesne po 200 do 300, danes nas pride med 80 in 100. Vedno,

V klubu smo praznovali tudi **MATERINSKI DAN**. Imeli smo lep obisk, igral pa je ansambel **Alpski odmevi**. Več o praznovanju bom napisal prihodnjič.

ko pridem v klub ali v cerkev, slišim novice: ta je bolan, drugi nas je zapustil, tretji ne more več voziti,... Tako gre naše slovenstvo v zaton, saj se mladi ne zanimajo in ne pridejo. Slovenski klubi se tako zapirajo, nekateri so propadli zaradi slabega vodstva, tisti, ki smo še na svojih nogah, pa tudi ne vemo, kakšna bo naša prihodnost. Naši klubi niso politični in vsak je dobrodošel. Na Slovensko društvo prihajajo Avstrijci, Nemci, Madžari, Hrvati, Italijani in drugi, ki imajo radi slovensko in tujo glasbo, tako da hočemo ob naših plesih zadovoljiti vsakega.

A dragi prijatelji, vedno nas je manj in manj. Kakšna je prihodnost slovenskega naroda v Avstraliji? Se bojim, da zelo žalostna. **Pridite na Slovensko društvo, dokler smo še tukaj!**

Ravno sedaj, ko pišem te vrstice, sem izvedel, da sta nas zapustila dva naša rojaka: Franc Obid, ki je izkopal jarke za ta naš slovenski dom, da smo lahko zabetonirali temelje, in Tone Konda, oče muzikanta Martina. Hvaležni smo jima za vse, kar sta dobrega naredila.

NAŠE PRIREDITVE:

Ples bo v nedeljo, 27. maja popoldan, ko bo igral ansambel The Masters, in v nedeljo, 10. junija popoldan, ko bo igral ansambel Tyrolean Echoes. V nedeljo 24. junija popoldan bomo praznovali dan slovenske državnosti. Za ples bo igral ansambel Alpski odmevi. **Lepo povabljeni in nasvidenje na Slovenskem društvu Sydney!**

Zlate medalje na Commonwealth Games 2018

Helena Leber zasleduje tudi športne dosežke, tako nam sporoča, da je košarkarska ekipa Avstralije zmagala na Commonwealth Games na Gold Coastu in 14. aprila 2018 prejela zlato medaljo. V zmagojuči ekipi The Australian Opals je tudi **ALICE KUNEK** iz Box Hilla. Njena stara mama je Pepca Kunek, doma iz Postojne in stari oče Ico je doma s Hrvaške.

BRANDON STARC je 11. aprila 2018 dobil zlato medaljo za skok v višino; skočil je 2.32 metra visoko. Športni komentatorji so zapisali: *Starc claimed family bragging rights from older brother and Australian pace bowler Mitchell Starc to win the high jump. Starc added a centimetre to his PB and moved to No.2 on the Australian all-time list with his gold medal-winning clearance of 2.32m in the men's high jump.*

Čestitamo zmagovalcem; bodrili smo pa vse nastopajoče.

Brandon Starc si je s skokom v višino priboril zlato medaljo.

Na Commonwealth Games na Gold Coastu v Queenslandu od 4. do 15. aprila 2018 je bila Avstralija najbolj zmagovita: dobila je 80 zlatih medalj, 59 srebrnih, 59 bronastih – skupno 198 medalj. Na drugem mestu po zlatih medaljah je Anglija: 45 zlatih, vseh 136; na tretjem mestu je Indija, ki je dobila 26 zlatih medalj, skupaj vseh pa 66; in na četrtem mestu po zlatih medaljah je Kanada, ki je dobila 15 zlatih medalj, vseh skupaj pa 82.

triglav
mountiesgroup

IZ KLUBA TRIGLAV MOUNTIES GROUP

Piše in ureja Martha Magajna

VELIKONOČNO DRUŽINSKO POPOLDNE, nedelja, 1. aprila 2018

Klub Triglav postaja vse bolj priljubljeno družabno središče za mlade družine z otroki, ki dobijo priložnost sproščene zabave na varnem in ograjenem klubskem dvorišču. Tudi nedeljsko popoldne na letošnjo velikonočno nedeljo je napolnilo klubske prostore in dvorišče več sto otrok, ki so od kluba dobili vsak svojo lično košarico, v katero so potem nabirali čokoladne pirhe, ki jih je po kotičkih in grmovju poskril velik bel zajec. V Triglavu je tudi navada, da vsak odrasel, ki si kupi nedeljsko kosilo, lahko dobi kosilo za enega otroka iz otroškega jedilnika zastonj. Poleg pirhov je bilo za otroško zabavo na razpolago še tudi slikanje obrazov, gumijasti grad in različne druge aktivnosti, ki vedno pritegnejo večje število mladih gostov.

TRIGLAVSKA BALINIŠČA ŠPORT IN PESEM NA BALINIŠČIH TRIGLAVA, sobota, 7. aprila 2018

Balinarsko tekmovanje imamo vsako sredo in vsako soboto popoldne. Kakor lastovke so se začeli vračati balinarji, ki so se izogibali velike vročine in balinišča so spet skoraj polna. Včasih pa v prijateljskem vzdušju pride tudi do praznovanja, ko ima eden ali drugi od balinarjev

rojstni dan ali pa obisk iz domovine. Balinar SILVO JUGOVAC je slavil rojstni dan in pripeljal je s seboj muzikante - Veselka s harmoniko in Tonija s kitaro. In kakor se spodobi, je prinesel tudi prigrizek, dal pa je tudi za kak liter dobrega vina, ali dva, ali tri, da je šlo lažje po grlu.

Balinalo se je, balinalo, med daljšimi odmori pa je zadonela vesela pesem... Ma, se je pelo in pilo in bilo je veselo, kot včasih doma! Še veliko zdravih let, Silvano!

ANZAC DAY, sreda, 25. aprila

Anzac Day je eden največjih praznikov v Avstraliji. Posvečen je spominu na padle in v priznanje še živečim članom avstralskih oboroženih sil, ki so se borile proti zlu povsod v svetu, kjer je bila njihova pomoč potrebna. V Klubu Triglav tradicija praznovanja tega pomembnega praznika traja že več desetletij. V letošnjem letu smo dan pričeli z balinarskim tekmovanjem za pokal Anzac dneva. Večje število tekmovalcev se je zbralo že od 12. ure opoldne dalje in pomerili so se v tekmovanju, medtem, ko so se v klubu pripravljali na spominsko svečanost ob sončnem zahodu, okrog pete ure popoldne.

PRIPRAVLJALNI ODBOR ZA

»SLOVENIAN COMMUNITY AWARDS 2018«

Ob istem času popoldne so se v dvoranici 'Lake Bled' zbrali člani pripravljalnega odbora za »Slovenian Community Awards 2018« in zastopniki vseh slovenskih organizacij v NSW, ki so odločili, kateri od predlaganih kandidatov za priznanja bodo primerni za eno od razpisanih kategorij priznanj. V letošnjem pripravljalnem odboru so: Predsednik odbora je Branko Fabjančič (Triglav), Martha Magajna (HASA), Marija in Emil Grosman (Tivoli Newcastle), Zora Johnson (SDS), Peter Krope (Triglav), p. Darko Žnidaršič (Slovenski misijon Merrylands), Perina in Gary Brown (zbor Južne zvezde) ter Ivan in Marinka Rudolf (Planica Wollongong). Za priznanja, ki bodo podeljena v Klubu Triglav v nedeljo, 17. junija 2018, je bilo letos sprejetih šest kandidatov.

Peter Krope

P. Darko Žnidaršič

Trobončar Adrian Munn

SPOMINSKA SVEČANOST DNEVA ANZAC

Ob sončnem zahodu smo se zbrali na dvorišču, kjer so poleg spomenika Ivana Cankarja plapolali na pol droga spuščeni avstralska in slovenska zastava in pripravljene so bile vrste sedežev za ljudi, ki so se že ves popoldan zbirali za svečanost. Ob strani je stala dolga miza, kjer so bili

pripravljene številni venci cvetja, katere so po končani svečanosti prisotni zastopniki različnih organizacij položili pred spomenik. Svečanost je z nagovorom začel odbornik Triglava Branko Fabjančič, nakar je navzočim izrekla dobrodošlico 'tetka' Wendy Morgan kot zastopnica Gandangara Aboriginal Land Council, zemlje, na kateri stoji mesto Fairfield. Zvrstili so se številni drugi dostojanstveniki s spomini, molitvami in zahvalami padlim, ki so žrtvovali svoja življenja. Med njimi, da naštejemo samo nekatere - so bili pater Darko Žnidaršič z molitvijo za padle, predsednik

Branko Fabjančič

Aunty Wendy Morgan

Peter Krope s tradicionalno Odo, brez katere ni spominke svečanosti: »*They will not grow old as we will grow old... we will remember them. Less we forget.*« Greg Pickering, CEO Mounties Group, je recitiral občuteno pesem o makih, ki so zrasli iz krvi na poljih Flanders med 1. svetovno vojno.

Častnik Gary Brown v uniformi zračnih sil je kratko predstavil navzočim zgodovino borb in bitk, v katerih je v zadnjem stoletju padlo na tisoče in tisoče mladih Avstralcev. Zbor Južne zvezde je zapel avstralsko in slovensko himno; trobentač Adrian Munn je zaigral »The Last Post«, ko se je že mračilo, nakar so častni gostje, politiki in zastopniki organizacij položili vence pred spomenik. Za tem je Branko zaključil svečanost z vabilom v dvorano k prigrizku, okrepčilu in pogovoru in vso prisotni so se vabilu z veseljem odzvali. Na dvorišču je ostal sam Ivan Cankar, obdan s prelepimi venci.

Greg Pickering, CEO Mounties Group

OBISKALI SO NAS

Jože in Slava Samsa sta pripeljala na obisk v Klub Triglav Slavinega brata iz Slovenije. Slavin brat Luciano Kocjančič, doma iz vasice Vanganel pri Kopru, je prišel na obisk v Avstralijo s sinom in družino. Luciano je prebil več časa pri sestri in njeni družini, medtem ko so si mladi ogledali malo več sveta in tudi več Avstralije.

Luciano Kocjančič, brat Slave Samsa.

Zbor Južne zvezde

Stoletnica prijateljstva Avstralije in Slovenije Prva svetovna vojna v Soški dolini

Takrat, dolgo od tega, pred sto in več leti, ko so prve iskre prve svetovne vojne v Sarajevu rdeče vzplamtele v štiriletno morijo v Evropi in izven nje, so tako SLOVENSKI kot AVSTRALSKI vojaki drug ob drugem izgubljali življenja. Brez znanja jezika so si mladi vojaki segli v roke in velika večina so bili prostovoljci in zagrmelo je orožje oboje stransko. Čudovita zeleno-modra reka Soča je v dolini predstavljala jezero krvave barve Slovencev, Avstralcev, Novozelandcev in drugih. Tako – moji dragi avstralski Slovenci, si segamo v srca, saj danes po sto in več letih podarjamo roko prijateljem tega kontinenta, Avstralcem.

Helena Leber, Melbourne

25 let imena Glas Slovenije v Avstraliji

10. maja 1993 je izšla prva številka časopisa, takrat štirinajstnevnik, z imenom Glas Slovenije. Urednica Stanka Gregorič je v uvodniku zapisala, da naj bi bil časopis namenjen združevanju vseh Slovenij in Slovencev, kjerkoli so ali smo. Glas Slovenije je izhajal 10 let v tiskani obliki in se ohranja danes v elektronski. Glas Slovenije je bil nekakšno nadaljevanje Slovenskega pisma, katerega urednica je bila tudi Stanka Gregorič. Ustanovitelji časopisa so bili: Dušan Lajovic, Alfred Brežnik, Štefan Mrzel in kot glavna in odgovorna urednica Stanka Gregorič. V uredniškem odboru so bili še: Draga Gelt, Jožica Gerden, Lojze Košorok, Vinko Rizmal in Ljenko Urbančič. Logotip za Glas Slovenije, ki se je ohranil do danes, je izdelala Frances Gelt.

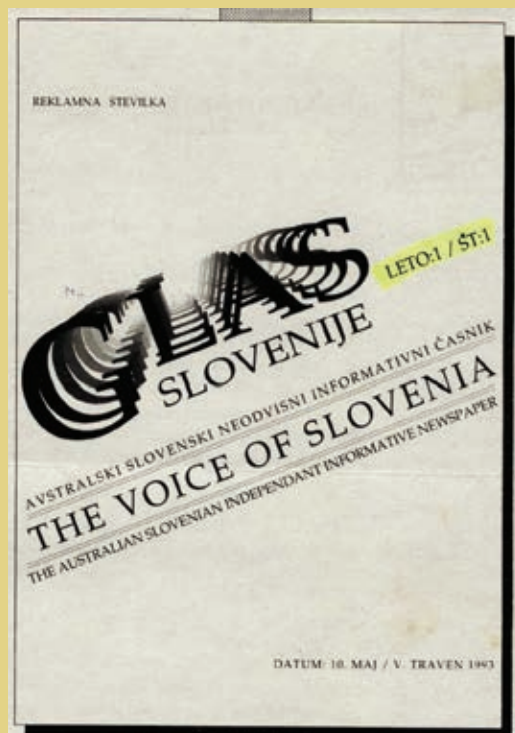
Vsekakor iskrene čestitke takratnim ustanoviteljem in sodelavcem in pogumne korake v takrat že samostojni Sloveniji.

Ime Glas Slovenije se ohranja še danes preko Stičišča avstralskih Slovencev v naslovu

<http://glasslovenije.com.au>

Florjan Auser

Urednik Stičišča avstralskih Slovencev

Na Radiu SBS ponosno po slovensko!

Od februarja letos lahko slovensko oddajo na Radiu SBS poslušate v novem terminu in v novi preobleki. S prenovljeno vsebinsko strukturo, zanimivimi gosti in dobro glasbo si ustvarjalci oddaje želijo pridobiti več poslušalcev. Tania Smrdel iz Sydneya, glavna in odgovorna urednica, je trenutno na zasluženem dopustu. Njeno vlogo je začasno prevzel Lenti Lenko OAM, dolgoletni soustvarjalec oddaje in izjemno aktiven in požrtvovalen član slovenske skupnosti v Melbournu.

Junija 2016 se jima je pridružila Katarina Van Der Linden, ki od decembra 2015 živi v Melbournu. Kot voditeljica programov nekaterih lokalnih radijskih postaj v domovini ima Katarina z mikrofonom nemalo izkušenj. Avstralijo je obiskala že večkrat, prvič decembra 1998, ko je z družino Galič nastopala v slovenskih klubih vzdolž vzhodne obale.

Katarina prihaja iz Šempetra v Savinjski dolini, kjer še vedno živi njena starša Cita in Jože Galič. Z bratom Markom, ki trenutno živi v Aucklandu na Novi Zelandiji, sta vse življenje

obdana z glasbo in tako sta ju poti ponesli po svetu. Katarina z možem Michaelom, nizozemskih korenin, živi v Seafordu v Viktoriji, kjer poučuje glasbo in ohranja slovenski jezik preko radijskih valov.

Prisluhnite slovenski oddaji vsako soboto opoldne ali preko spletne strani:

www.sbs.com.au/Slovenian

**SLOVENSKO SOCIALNO
SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**

19 A'Beckett Street KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600

E-mail: slovwelfare@bigpond.com

internetna stran:

www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00
do 12.00 ure, če se za četrtek predhodno
dogovorite
po telefonu na 9459 2163 ali na 9795 7687.

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**

Telefon: (+61) 02 6290 0000

Fax: (+61) 02 6290 0619

e-mail: sloembassy.canberra@gov.si

<http://canberra.veleposlanistvo.si>

**Veleposlanica: Helena Drnovšek Zorko
Svetovalec in namestnik: Andrej Krajc**

**Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit
O' MALLEY ACT 2606**

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist

specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

PHONE: 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist

za umetno zobovje in zaščitne proteze

**TOBIN BROTHERS
FUNERALS**

Celebrating Lives

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155

Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

Misli Thoughts - **Božje in človeške** - *Misli Thoughts*

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Tehnična urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar, Maria Iskra. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov (Address): MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101** | **Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com** | **Naročnina za leto 2018** je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | **Naročnina se plačuje vnaprej;** ne pozabite napisati svojega imena in priimka. **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjeništvu za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo.** Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | Tisk (Printing):** Simon Kovacic Printing, Melbourne. **E-mail: skovacic@optusnet.com.au** | **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | **ISSN 1443-8364**

Veleposlaníštvo Republike Slovenije v Canberri: Prvi svetovni dan čebel, 20. maj 2018.

www.avis.si

Email: info@avis.si

Rent-a Car Slovenija

Obiščite Slovenijo, obiščite Vogel

<http://www.vogel.si>

www.budget.si

Email: info@budget.si

Za nasvet pri najemu pokličite Igorja +386 41 644 626

Privatno slovensko podjetje IGMA Car d.o.o.

je na slovenskem tržišču prisotno že 26 (Avis) in 21 let (Budget).

Zadnjih 5 let z veseljem nudimo Slovincem iz Avstralije nasvete in usluge pri izposoji vozil.